

Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) în Coran

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Cartea "Profetul Isus în Coran" își propune să prezinte o imagine subiectivă asupra acestui Profet, iubit deopotrivă de creștini și de musulmani, dorindu-și să arate că el nu este nici Allah Însuși, nici fiul Său și nici parte a Sfintei Treimi, așa cum spun creștinii. El a fost un Profet trimis

neamului lui Israel, pentru a propovădui credința cea adevărată în Unicitatea lui Allah. De aceea, sperăm ca această carte să fie începutul unei căutări și al punerii în mișcare a minții acelor care doresc să cunoască Drumul cel Drept și cu sinceritate le dorim tuturor posibilitatea dobândirii fericirii celei adevărate.

<https://islamhouse.com/451148>

- [Profetul Isus \(Pacea lui Allah fie asupra sa!\) în Coran](#)

- Cuvânt înainte
- Ziua Judecării
- Primele creații
- Crearea Cerurilor și Pământurilor
- Înțelepciunea cu care a fost creat omul
- Crearea Profetului Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!)
- Scoaterea Profetului Adam, a soției sale și a lui Iblis din Paradis
- Nevoia oamenilor de Profeti și Mesageri
- Înțelepciunea lui Allah în alegerea Mesagerilor și a Profetilor

- Profetul Noe (Pacea lui Allah fie asupra sa!)
- Profetul Avraam (Pacea lui Allah fie asupra sa!)
- Profetul Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!)
- Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)
- Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
- Familia 'Al-'Imran – un neam binecuvântat
- Maria (Maryam – Pacea lui Allah fie asupra sa!), mama lui Isus
- Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

- Nașterea lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)
- Natura umană a lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)
- Profeția oferită lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)
- Descrierea lui Isus – atributele și privilegiile sale
- Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și Ad-Dajjal (Anticristul)
- Miracolele Divine oferite Profetilor
- Miracolele Profetului Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)
- Profeții și chemarea la credința în Unicitatea lui Allah

- Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și respingerea politeismului
- Vestirea de către Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a venirii lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
- Poziția rabinilor și a preoților cei dreپți cu privire la Mesajul lui Mohammed (Pacea și binecuvântare alui Allah fie asupra sa!)
- Calitățile celor care l-au urmat pe Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

- Înălțarea Profetului Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și absența crucificării sale
- Pogorârea Profetului Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)
- Concluzii
- -

Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) în Coran

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător!

Cuvânt înainte

Toată lauda I se cuvine lui Allah Preaînaltul și toate

binecuvântările lui Allah fie asupra
Profetului Său, Mohammed,

asupra familiei sale, companionilor săi
și asupra tuturor celor

care urmează Calea Sa cea Dreaptă; fie
ca Allah

Cel Atotputernic să aibă milă de ei în

Ziua Judecării

Înainte de a intra în subiectul propriu-
zis cu privire la viața Profetului Isus
(**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) din
perspectiva Coranului, se impune
prefațarea acestui subiect cu o
introducere în care să evidențiem
începuturile creației și originea omului,

precum și înțelepciunea creației lor și nevoia lor stringentă de hrană spirituală, care garantează integritatea lor sufletească, echilibrul și liniștirea inimilor lor, ce se conturează sub forma unor credințe care sistematizează, reglează orânduielele lor și societățile lor și modul lor de a gândi și tinde spre o orientare comună prin intermediul unor reglementări ce garantează apărarea drepturilor, ca și siguranța personală, apărarea proprietăților și a averilor, și toate acestea nu se pot dobândi decât prin intermediul acelor oameni care transmit Mesajul trimis de Allah Preaslăvitul și Preaînaltul. Aceștia sunt

Profeții și Mesagerii (Pacea lui Allah fie asupra lor!).

Întrucât Coranul cel Nobil este una dintre Cărțile Cerești pe care Allah a pogorât-o Profetului încheietor al șirului de Profeți - Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pecetea tuturor Profeților, pentru a fi încheietorul șirului Cărților Cerești, era absolut obligatoriu să fie general valabil și util pentru întreaga lume și pentru orice loc și timp, care cuprinde toate cele necesare omului pentru atingerea fericirii lumești, cât și a celei din Viața de Apoi. Ele sunt reînnoite pentru a putea însoți evoluția societăților, deși sunt bazate pe principii fixe, care nu se schimbă, însă

se adaptează prin intermediul legilor ușurării și ale eliminării greutateților, a discontinuităților și disturbărilor.

Coranul cel Nobil cuprinde, printre altele, și înlănțuirea actului creației, a creării Universului și a evoluției lor, despre care a vorbit într-o manieră concretă și clară, pe care să o poată accepta o minte dreaptă și firea înnăscută și pură a omului și cu o logică sănătoasă, eliberată de subordonarea și dependența oarbă.

Discursul Coranului cel Nobil este strâns legat de existența acestui Univers cu tot ceea ce conține el, creat de Allah Unicul, Cel fără egal, care se află la originea tuturor elementelor

acestui, din înalt și din adâncimi, văzute și nevăzute, pentru ca mintea umană să poată pricepe înlănțuirea reală și logică a actului întregii creații.

Profetul Islamului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) – cel care a transmis Mesajul lui Allah, a arătat stadiile creației în hadith-ul relatat de ‘Imran ibn Al-Husain (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus:

„Niște bărbați din neamul Yemenului au venit la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și au spus: «O, Trimis al lui Allah! Am venit la tine pentru a ne învăța religia, așadar informează-ne pe noi despre primul lucru care a fost creat.» Profetul

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Era Allah și nu mai era nimic altceva în afară de El, și era Tronul lui peste ape, și a fost totul înscris de către El (în Cartea Destinului), apoi a creat El Cerurile și Pământurile.»” (Bukhari)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a afirmat mai mult decât ceea ce ei întrebaseră, și anume, a confirmat Eternității lui Allah, Unicul, **atunci când a spus:** „Era Allah și nu mai era nimic altceva în afară de El..”, adică Allah era prezent în virtutea deținerii de către El a Atributului Eternității Sale și nu mai era nimeni altcineva prezent împreună cu El. Astfel, Profetul (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
le-a dat de înțeles acelor oameni că
nimeni nu deține eternitatea absolută
cu excepția lui Allah, Unicul. Cel care
există fără a exista un moment al
începutului Existenței Sale este numai
Allah Preaslăvitul și Preaînaltul și
acest fapt nu i se atribuie niciuneia
dintre creațiile Sale. De aceea,
recunoașterea lui Allah ca Domn și
Stăpânitor nu poate permite acceptarea
ideii că și altceva împreună cu Allah ar
putea deține atributul eternității
absolute. Cu adevărat, Allah vorbește
în Coranul cel Nobil despre eternitatea
într-o formă completă și cuprinzătoare,
pe care o atribuie doar Sieși Însuși
pentru a arăta creațiilor Sale că întregul

Univers este o creație venită din neant la existență:

„El este Întâiul și Cel de pe urmă, Cel de deasupra tuturor și Cel ascuns și El este Atoateștiutor [Al-Awwal, Al-Aakher, Az-Zaher, Al-Baten].”
[Coran, 57:3]

Allah este Cel Dintâi și Cel fără de sfârșit și Existența Sa nu presupune niciun început. El a fost Singur în Eternitatea Sa și nu se afla împreună cu el nimic din nicio lume, iar Existența Sa nu este asemenea existenței celor pe care El i-a făcut să existe și El deține toate Numele și Atributele perfecțiunii și frumuseții în care nu I se aseamănă Lui și nici nu

este egala cu El în privința lor vreuna dintre creațiile Sale, **așa cum a fost evidențiat în Coranul cel Glorios:**

„Făcătorul Cerurilor și al Pământului. El a făcut pentru voi soațe din voi înșivă și [a făcut] dobitoacele perechi. Prin aceasta vă înmulțește. Nu este nimic asemenea cu El. El este As-Sami’, Al-Basir [Cel care Aude Totul și Cel care Vede Totul].” [Coran, 42:11]

După cum a menționat Allah și datorită imposibilității descrierii Sale complete și a priceperii și cuprinderii Sale întru totul, i se evidențiază robului Său Măreția acestei Divinități pe care el O adoră, fapt care face să încolțească în

inima sa teama care îl va face să se supună lui Allah și să-L accepte pe El cu supunere, ca Unic Adorat și Stăpânitor. Și a spus Allah, **evidențiind acest adevăr:**

„El știe ceea ce se află în fața lor și ceea ce se află în urma lor, în vreme ce ei nu-L cuprind cu știința. ~ Fetele se vor pleca umilite în fața Celui Veșnic Viu [și] Atotputernic [Al-Hayy, Al-Qayyum] și nefericit va fi acela care va purta o nedreptate.” [Coran, **20:110**]

Tot ceea ce există în afară de Allah este o creație a Acestuia pe care El a creat-o prin Puterea Sa și l-a scos pe el din neant la existență, **așa cum a**

evidențiat Allah aceasta prin Cuvântul Sau:

„Acesta este Allah, Domnul vostru, Creatorul tuturor lucrurilor. Nu există altă divinitate afară de El. Cum se poate să vă întoarceți?” [Coran, 40:62]

Credința dreptcredincioșilor ia în considerare și convingerea asupra faptului că Allah creează ceea ce El dorește, și face ceea ce el dorește, și nu există ceva care să poată contraveni Hotărârilor Sale și nici să se opună Prescripțiilor Sale; Voința Sa este îndeplinită și ceea ce El a prescris va fi făcut să fie, așa cum, de altfel, a evidențiat Allah în Coranul cel Sfânt:

„Și Domnul tău creează ceea ce voiește și alege, însă ei nu vor avea alegere. Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce-I asociază Lui!” [Coran, 28:68]

Allah nu creează nimic din joacă și nici nu lasă ca ceva să fie în zadar, și nu a creat nimic din tot acest Univers decât în virtutea unei înțelepciuni aflate mai presus de cea umană și nu l-a creat pe om decât având un rol determinat și pentru înfăptuirea unui scop. Este posibil ca această înțelepciune, în virtutea căreia fiecare dintre creațiile lui Allah în parte a fost creată, să ne fie nouă cunoscută, ori, dimpotrivă să ne rămână ea ascunsă.

Știința modernă a descoperit în vremurile noastre nivelul conexiunii ființelor vii unele cu altele în ceea ce se numește lanț trofic. De asemenea, conexiunea creațiilor vii cu alte tipuri de existență, precum influența luminii, a întunericului, a Soarelui, a Lunii, a nopții sau a zilei asupra lor – acestea dintre cele pe care noi am reușit deja să le cunoaștem, face ca viitorul să fie promițător în privința descoperirilor, Preamărit fie Allah Cel mai Bun dintre Creatori, **care a spus:**

„Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite.” [Coran, 54:49]

Primele creații

Coranul, care este Cuvântul lui Allah, ne evidențiază faptul că lumea a fost la începuturile ei creată din nimic, fără un suport material, prin Atotputernicia lui Allah Preaînaltul, și prin Voința și Ordinul Său, așa cum arătat Allah prin Cuvântul Său din Coranul cel Glorios:

„Aceia care au crezut, s-au pribegit și au trudit în lupta pe Calea lui Allah, aceia să nădăjduiască în Mila lui Allah, căci Allah este Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător].” [Coran, 2:118]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a arătat că apa este prima dintre creațiile lui Allah, pe care Acesta a făcut-o să existe și că ea se află la

originea tuturor celorlalte creații. Allah a creat-o, prin Atotputernicia Sa, din nimic, și a pus-o la baza creației întregii lumi:

„Totul a fost creat din apă.” (Ibn Haban)

Crearea Cerurilor și Pământurilor

Allah a arătat în Coran că El a creat șapte Ceruri și șapte Pământuri în șase zile, fără osteneală, **atunci când a spus:**

„Am creat Noi Cerurile și Pământul și ceea ce se află între ele în șase zile și nu Ne-a cuprins pe Noi nici cea mai mică osteneală!” [Coran, 42:38]

Se știe că, prin Atotputernicia Sa, Allah Preaslăvitul și Preaînaltul, ar fi putut să le creeze într-o clipită sau mai puțin de atât, **după cum a spus:**

„Ale lui Allah sunt cele neștiute din Ceruri și de pe Pământ. Iar Porunca [privitoare la] Ceas este ca o clipire din ochi sau chiar și mai scurtă. Allah, doară, este cu putere peste toate!” [Coran, 16:77]

Din această cauză, **apare următoarea întrebare:** „De ce nu le-a creat pe ele într-o clipită, dacă este El capabil să le spună lor «**Fii!**» pentru că ele să fie?”

Ibn Al-Jozy (Allah să aibă milă de el!) a spus câteva lucruri cu privire la aceasta:

1. Allah a dorit să se producă în fiecare zi ceva anume pe a cărui măreție să o priceapă atât Îngerii, cât și cei care sunt martori la aceasta.

2. Allah a dorit ca prin aceasta să pregătească viața pentru Adam și pentru urmașii săi, astfel încât aceștia să îl preamărească pe El cu și mai multă forță.

3. De asemenea, Allah a arătat prin aceasta că repeziciunea și precipitarea presupun în mod preponderent existența puterii, a capacității, în vreme

ce consolidarea, amânarea, presupun în mod preponderent existența înțelepciunii – și a dorit ca prim aceasta Oasă evidențieze Înțelepciune Sa, așa cum Cuvântul Său „Fii!” și el est evidențiază Puterea și Atotcapacitatea Sa.

4. A mai dori să îi învețe pe supușii Săi răbdarea în toate lucrurile.

Qurtubi a relatat cu privire la aceasta în cartea sa „Al-Jami’a li-ahkaam al-Qur’an”:

„Allah a creat Cerurile și Pământul în șase zile pentru că totul are la El un timp (un soroc) bine stabilit și a dorit să arate aceasta (și) prin întârzierea

pedepsei celui care păcătuiește,
întrucât totul are la El un timp bine
stabilit.”

Cu privire la crearea Cerurilor și a
Pământului, **în Coranul cel Nobil**
găsim:

„Spune: «Oare voi nu credeți în Acela
care a creat Pământul în două zile și Îi
faceți Lui semeni?» Acesta este
Stăpânul lumilor! ~ Și El a pus de
deasupra lui [a Pământului] munți
neclintiți și l-a binecuvântat și a
orânduit pe el toate cele necesare
pentru hrană, până la patru zile, ca
răspuns pentru aceia care întreabă. ~
Apoi s-a întors către Cer – care era un
fum – și i-a zis lui și Pământului:

«Veniți amândoi, de voie sau fără de voie!» Și au răspuns ele: «Venim, supunându-ne de bunăvoie!» ~ Și le-a hotărât El să fie șapte Ceruri, în două zile, și a orânduit fiecărui Cer menirea sa. Și am împodobit Noi Cerul cel mai de jos cu candelă, și strajă. Aceasta este orânduiala Celui Puternic [și] Atoateștiutor [Al-'Aziz, Al-'Alim].” [Coran, 41:9-12]

Saiyyd Qutub (Allah să aibă milă de el!) a spus în lucrarea sa „Adz-Dzilaal”:

„Acestea sunt cele două zile în care Allah a creat Pământul și cele două zile în care a creat munții cei neclintiți și în care a prescris și a îndestulat cu

cele necesare traiului și a pogorât în ele prosperitatea și sporul și au fost ele urmate de încă patru zile. Și, cu siguranță, că acestea sunt ele zile dintre zilele lui Allah a căror întindere numai El o știe, și nu sunt ele dintre zilele acestui Pământ (ale acestei lumi, așa cum noi le socotim). Și zilele în care a fost creat în primul rând Pământul, apoi munții, apoi s-au format în timpul lor munții, apoi au fost prescrise cele necesare traiului, sunt ele altfel de zile, măsurate cu o altfel de măsură pe care noi nu o știm, însă cunoaștem faptul că sunt mult mai lungi, mai mari decât zilele Pământului, ale lumii pe care noi o cunoaștem. Și cel mai aproape din ceea

ce ne-am putea imagina cu privire la acesta sunt descoperirile științifice la care a ajuns știința omenirii, și anume cum că aceste zile ar reprezenta de fapt epocile pe care le-a străbătut Pământul în formarea lui etapa după etapă, pana ce s-a format și s-a întărit scoarța lui și a devenit potrivită, prielnică vieții pe care noi o cunoaștem.”

Înțelepciunea cu care a fost creat omul

O întrebare plauzibilă și logică se naște și anume: care este motivul pentru care au fost creați oamenii pe care Allah i-a binecuvântat cu privilegiul de a pune în slujba lor toate cele aflate în acest

Univers și care este scopul creării și existenței lor?

Cu adevărat, Coranul cel Nobil a evidențiat cu claritate înțelepciunea creării omului și aceasta pentru a nu lăsa loc nici calomniilor, nici presupunerilor și nici emiterii de supoziții. Prin Coran, s-a evidențiat faptul că oamenii au fost creați pentru o cauză nobilă și măreață, în virtutea căreia, de asemenea, au fost create Cerurile și Pământul, Raiul și Iadul, și aceasta nu reprezintă altceva decât o mărturie cu privire la adorarea lui Allah, Unicul, fără de asociați, **așa cum ni se cere prin Cuvântul Său din Coranul cel Sfânt:**

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă Adore. ~ Eu nu voiesc de la ei întreținere și nici nu voiesc ca ei să Mă Hrănească pe Mine. ~ Ci Allah este Ar-Razzaq [Întreținătorul], Stăpânul puterii, Al-Matin [Cel Statornic].” [Coran, 51: 56-58]

Viața nu este așa cum consideră atei și necredincioșii: fără de întoarcere și fără de înviere, fără de socoteală și fără de pedeapsă, ci dimpotrivă, viața și moartea sunt tocmai așa cum ne-a înștiințat Allah în Coranul cel Glorios:

„«Și vei vedea fiecare comunitate căzută în genunchi. Fiecare Comunitate va fi chemată la cartea sa.»»

Astăzi veți primi voi răsplată pentru ceea ce ați săvârșit!” [Coran, 45:28]

Omului nu ar trebui să îi fie greu să trăiască cu această gândire și ce nefericit este cel care are această convingere, pentru că omul, după cum are nevoie să își împlinească nevoile fizice, tot astfel el trebuie să își satisfacă și nevoile sufletești și aceasta nu se poate realiza decât prin cunoașterea lui Allah, și nu se poate împlini decât prin urmarea a ceea ce au adus Profeții (Pacea lui Allah fie asupra lor!).

Cu privire la chestiunea negării și a refuzului cu privire la adevărul rechemării în Viața de Apoi și a

readucerii la viață, trebuie știut faptul că aceasta nu este emisă în mod exclusiv de aceste timpuri, ci este o afirmație ce însoțește omul încă din timpurile de demult; iar cei care nu au crezut și au negat în fiecare dintre generații, o transmit mai departe generației ce le urmează, pentru a o prelua cei pe care i-a făcut Allah orbi și care nu mai sunt capabili să vadă Adevărul. Aceștia vor avea parte de pedeapsă în Viața de Apoi din cauza necredinței lor în raport cu Călăuzirea Divină. **Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:**

„Și le-am trimis lor un Trimis dintre ei, [pentru ca el să le spună]: «**Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă Divinitate**

afară de El! Oare voi Nu vă temeți [de El]?» ~ Însă au zis căpeteniile neamului său care nu au crezut și au tăgăduit întâlnirea din Lumea de Apoi și pe care Noi le-am ținut în belșug în această lume: «Acesta nu este decât un om ca și voi, care mănâncă ceea ce mâncați voi și bea ce beți voi, ~ Iar de veți da ascultare unui om asemenea vouă, atunci veți fi pierduți. ~ Vă făgăduiește el că după ce veți fi țărână și oseminte veți fi voi scoși!? ~ Departe, departe este ceea ce vi se făgăduiește! ~ Nu este decât viața noastră lumească; noi murim și trăim și nu vom fi niciodată înviați! ~ El nu este decât un om care a născocit minciuna și a pus-o pe seama lui Allah

și noi nu credem în el!» [Coran, 23:32-38]

Cu adevărat, la începuturile creației erau oamenii alcătuiți dintr-o singură comunitate – unitară, omogena, nediferențiată, și aceasta datorită societății lor unitare și limitate, precum și a numărului lor scăzut. Însă, după ce urmașii lui Adam s-au înmulțit și au început să resimtă strânsoarea societății lor, a devenit necesară migrarea în alte zone ale Globului și răspândirea pe întinsul acestuia în căutarea celor necesare traiului.

Coranul vorbește despre această realitate:

„Oamenii nu au fost decât o singură comunitate și apoi s-au deosebit ei. Și de n-ar fi fost un cuvânt rostit mai înainte de Domnul Tău, ar fi fost hotărât pentru ei [lucrul] asupra căruia ei au avut Părerii deosebite.” [Coran, 10:19]

Consecința acestei divizări a fost apariția diferențierilor și a diversității din punct de vedere al limbii, al obiceiurilor și tradițiilor, și, de asemenea, depărtarea de sursa religiei primare, inițiale.

În virtutea dreptății lui Allah, trebuie știut că El nu nedreptățește pe nimeni și nu pedepsește pe nimeni înainte de a îl fi avertizat pe el prin intermediul

trimiterii Mesagerilor Săi cu scopul arătării drumului corect, a Căii celei Drepte, care să îi conducă către El, preaînaltul și Preaslăvitul. Astfel, Allah a pogorât Mila și Îndurarea Sa asupra oamenilor, conducându-i spre drumul Călăuzirii și avertizându-i în privința drumului rătăcirii, așa cum am evidențiat anterior, și pentru aceasta nu au fost privați oamenii niciunei epoci de trimiterea Mesajului Său. Despre aceasta, **Allah Preaslăvitul și Preaînaltul spune în Coranul cel Sfânt:**

„Noi te-am trimis cu Adevărul, ca binevestitor și prevenitor, și nu este comunitate care să nu fi avut un prevenitor.” [Coran, 35:24]

Epocă după epocă, Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a trimis Mesageri și Profeți pentru a îi întoarce pe oameni la credința în Unicitatea Domnului lor și la adorarea Sa. Cu toții, acești Trimiși și Profeți (**Pacea lui Allah fie asupra lor!**), de la primul și până la ultimul, s-au unit în chemarea la credința în Unicitatea lui Allah, ceea ce presupune adorarea numai a lui Allah în credință, vorbă și fapte și oprirea credinței în orice altceva ar putea fi adorat în afară de Allah, **conform Cuvântului lui Allah Preaînaltul:**

„Noi am trimis la fiecare comunitate un trimis [ca să le zică]: «**Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut!**» Pe unii dintre ei i-a călăuzit Allah ,

Însă altora le-a fost hărăzită rătăcirea. Purcedeți prin lume și vedeți care a fost sfârșitul celor care i-au Socotit mincinoși [pe trimișii Noștri]!” [Coran, 16:36]

Toți acești Mesageri au fost trimiși de Allah Preaslăvitul și Preaînaltul pentru ca oamenii să nu mai aibă vreun motiv să nu creadă, după cum ne-a înștiințat Allah în Cuvântul Său:

„[Și a trimis] Trimiși – vestitori și prevenitori – pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun fel de scuză față de Allah, după Trimiși. Iar Allah este Al-‘Aziz, Al-Hakim [Cel Atotputernic și Înțelept].” [Coran, 4:165]

Se știe că toți Trimișii și Profetii au fost oameni și nu au avut niciuna dintre calitățile Divinității și nu se diferențiază ei cu nimic de ceilalți oameni decât prin aceea cu care i-a binecuvântat pe ei Allah în privința celor pe care le-au avut de transmis despre El și prin minunile cu care i-a particularizat și cu care au fost ei susținuți, întru a le fi semne pentru popoarele lor, pentru a crede și pentru a cunoaște adevărul Mesajului și Profetiei lor. **Spune Allah Preaînaltul:**

„Și Noi nu am trimis mai înainte de tine decât Trimiși care au mâncat bucate și au umblat prin piețe. Și Noi v-am făcut pe unii dintre voi încercare pentru alții, [ca să vedem] dacă veți fi

voi statornici. Iar Domnul tău este Cel care Vede.” [Coran, 25:20]

Allah a evidențiat natura lor umană și înclinația lor naturală (umană) înnăscută, și au avut ei soții și urmași, astfel încât să nu se strecoare vreo îndoială cum că ar fi ei diferiți de ceilalți oameni și spune Allah Preaînaltul:

„Am trimis Noi Profeți și mai înainte de tine. Și le-am dat lor soațe și urmași. Însă niciun Trimis nu a putut să aducă vreun semn decât Cu voia lui Allah. Și fiecare soroc a fost scris într-o Carte.” [Coran, 13:38]

Ei nu dețin nimic din ceea ce ar aparține Divinității sau Suveranității (**Divine**) și nu au ei vreo putere asupra Universului și nici nu dețin puterea atragerii vreunui bine sau a vreunui rău asupra lor sau asupra altcuiva și nu dețin ei vreo putere asupra vieții și nici a morții și nici a întoarcerii (**în Ziua Judecării**). Allah Preaînaltul ne spune, înștiințându-ne cu privire la Trimisul Său, Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**), **care este cel mai bun dintre oameni și cel mai ales:**

„Spune: «Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio stricăciune, în afară de ceea ce voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea

prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.» [Coran, 7:188]

Crearea Profetului Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

În virtutea Înțelepciunii lui Allah și prin Voia Sa, El a pus pe Pământ un înlocuitor și un stăpânitor care să îl locuiască și din ai cărui urmași să se creeze acea înlănțuire care să garanteze înțelepciunea perpetuării vieții și locuirii Pământului, și pentru a fi o casă a încercărilor și a testelor pentru ei, și pentru a se putea diferenția astfel cei care se supun dintre robii Săi de cei nesupuși, și cei întru dreapta credință

de cei necredincioși. Spune Allah Preaînaltul:

„Și când Stăpânul tău le-a zis Îngerilor: «Voi să pun pe Pământ un înlocuitor [khalifa]!», i-au răspuns: «Să pui pe cineva care să facă stricăciune pe el și să pricinuiască vărsare de sânge, când noi Ție îți aducem slavă și pe Tine Te venerăm cu sfințenie?» Și a zis: «Eu știu ceea ce voi nu știți.»” [Coran, 2:30]

Acest înlocuitor a fost Profetul Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) – „părintele omenirii” și ultimul tip dintre creațiile pe care Allah le-a creat. El a fost creat el în ziua de vineri, așa cum ne-a făcut cunoscut nouă Trimisul

lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) când a spus:

„Cea mai bună zi în care a răsărit soarele este ziua de vineri: în această zi Allah l-a creat pe Adam, și în această zi l-a pus pe el în Paradis , și tot în această zi l-a scos din el.” (Muslim și Nasa’i)

Pentru aceasta, Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a ales această zi pentru a fi sărbătoarea săptămânală a musulmanilor. Adam a avut o poziție privilegiată, deoarece Allah le-a cerut Îngerilor să se plece în fața acestuia în semn de înnobilare și preamărire și înălțare a sa în momentul creării sale și a suflat în el din Duhul Său; și s-au

supus Îngerii în totalitatea lor indemnului lui Allah în afară de Iblis care a fost neascultător și s-a împotrivit acestei plecăciuni, exprimându-și astfel invidia și semețirea sinelui sau față de această creație pe care Allah o favorizase în detrimentul său și o ridicase deasupra sa, așa cum ne-a înștiințat Allah în Coranul cel Glorios:

„«Până în Ziua timpului hotărât!» ~ Azis [Iblis]: «Pe puterea Ta [jur]! Eu îi voi duce în ispită pe toți, ~ Afară de robii Tăi cei devotați dintre ei!» ~ Azis [Allah]: «Eu sunt Cel Drept [Al-Haqq]! Adevăr este ceea ce Spun: ~ Voi umple Gheena cu tine și cu toți cei care te-au urmat pe tine!»” [Coran, 38:81-85]

Crearea Cerurilor și a Pământurilor a fost premergătoare creării lui Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!), iar prin Înțelepciunea Sa, a făcut Allah din el și pe soția lui, din care să descindă oamenii și a evidențiat Preaslăvitul cum că acest Univers cu tot ceea ce este pe el îi este supus și pus la dispoziție fiului lui Adam (omului) și a fost creat pentru a îi fi folositor lui și a pus Allah în el binecuvântări care să îi fie folositoare omului în descoperirea mijloacelor ce îl vor duce la atingerea unui trai nobil:

„Oare nu vedeți voi că Allah v-a supus vouă câte sunt în Ceruri și câte sunt pe Pământ și v-a coplesit pe voi cu binefacerile Sale – atât cele văzute cât și

cele ascunse? Și sunt unii dintre oameni care discută despre Allah fără de știință, fără călăuzire și fără carte care să-i lumineze!” [Coran, 31:20]

Totodată, aceasta a fost o dovadă vastă oferită gândirii și meditării umane cu privire la acest Măreț Creator, care este îndreptățit întru a fi adorat așa cum a evidențiat chiar El în Coranul cel Glorios:

„În crearea Cerurilor și a Pământului și în schimbarea nopții și a zilei sunt semne pentru cei dăruiți cu minte, ~ Care îl pomenesc pe Allah, stând [în picioare], șezând [jos] sau pe o parte și cugetă la facerea Cerurilor și a Pământului, [zicând]: «Doamne, n-ai

făcut acestea în deșert! Slavă Ție!
Apără-ne pe noi de Chinul
Focului!» [Coran, 3:190-191]

Scoaterea Profetului Adam, a soției sale și a lui Iblis din Paradis

După ce Iblis s-a împotrivit poruncii Domnului Său de a se prosterna în fața lui Adam, Allah i-a prescris nefericirea și scoaterea din Paradis. Atunci, Iblis a jurat ca va încerca rătăcirea oamenilor și devierea lor de la drumul cel drept, ca urmare a invidiei sale față de om, așa cum l-a invidiat el și pe părintele lor, Adam, mai înainte de aceasta, după cum bine ne-a înștiințat Allah în Coranul cel Nobil:

„Și [adu-ți aminte] când a zis Domnul tău Îngerilor: «Eu am să fac un om din lut tare, provenit dintr-un nămol moale, ~ Iar când îl voi face și voi sufla în el din duhul Meu, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă!» ~ Și s-au prosternat toți Îngerii laolaltă, ~ Afară de Iblis, care s-a împotrivit să fie împreună cu cei ce s-au prosternat. ~ **Atunci a zis:** «O, Iblis! De ce nu ești tu împreună cu cei care se prosternează?» ~ I-a răspuns: «Eu nu mă voi prosterna dinaintea unui om pe care l-ai făcut din lut tare, provenind dintr-un nămol moale!» ~ A zis (Allah): «Ieși din el și vei fi tu izgonit! ~ Și blestemul [să fie] asupra ta până în Ziua Judecății.» ~ Dar el a zis: «Doamne, dă-mi mie

pășuire până în ziua în care ei vor fi înviați!» ~ I-a zis: «Vei fi tu dintre cei pășuiți, ~ Până în ziua timpului hotărât.» ~ A zis: «Doamne, pentru că m-ai dus în rătăcire, le voi împodobi lor [lucrurile de] pe Pământ și-i voi duce pe ei toți în rătăcire, ~ Afară de robii Tăi curați și aleși dintre ei!»”
[Coran, 15:28-40]

Cu adevărat, acesta a fost începutul urii lui Iblis față de fiul lui Adam încă de la începuturile creării lui în Paradis și a început el să îl amăgească și să îl rătăcească și să îl îndemne la a mânca din pomul din care Allah îi interzise lui să mănânce, și aceasta pentru a îi scoate pe el și pe soția lui din Paradis și din binecuvântările în care ei se

aflau. Astfel, l-a amăgit Iblis pe Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și a mâncat el din acel pom. Însă, Adam a regretat nesupunerea sa și și-a recunoscut el greșeala și s-a căit el și i-a cerut iertare lui Allah și l-a iertat pe el Allah. Consecința acestei nesupunerii a fost scoaterea lui și a soției sale din Paradis și coborârea lor pe Pământ, așa cum a evidențiat Allah în Coranul cel Glorios:

„Și când Noi le-am zis Îngerilor: «Prosternați-vă dinaintea lui Adam!», s-au prosternat ei, afară de Iblis, care s-a împotrivit. ~ Atunci am zis Noi: «O, Adam, acesta vă este vrăjmaș ție și soaței Tale. [Fiți cu grijă] să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu

nefericit! ~ El este pentru tine; pentru ca să nu-ți fie foame în el și să Nu fii gol, ~ Pentru ca să nu-ți fie ție sete în el și să nu te lovească dogoarea Soarelui.» ~ Și l-a ispitit pe el Șeitan, zicându-i: «O, Adam, vrei tu să-ți arăt Pomul veșniciei și împărăția care nu pierе?» ~ Și au mâncat ei doi din el și li s-a arătat goliciunea lor și au început să coasă, pentru a se acoperi, frunze din Rai. Adam s-a revoltat, așadar, împotriva Domnului său și a ajuns în rătăcire. ~ Apoi l-a ales pe el Domnul său, l-a iertat pe el și l-a călăuzit. ~ **El a zis:** «Coborâți amândoi din el [din Paradis]! Vă veți fi toți dușmani unul altuia! Apoi, dacă va mai veni la voi o călăuzire din partea Mea, acela care va

urma Calea Mea cea Dreaptă nu va rătăci și nu va fi nefericit. ~ Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la Adunare.» [Coran, 20:116-124]

După zece secole din momentul în care Allah l-a coborât pe Iblis din Paradis pe Pământ din cauza nesupunerii sale față de porunca Sa de a se prosterna în fața lui Adam, și l-a coborât pe Adam din Paradis, de asemenea, din cauza nesupunerii sale la porunca de a nu mânca din pomul care fusese oprit, au apărut devierile și politeismul și depărtarea de la orientarea religioasă care îi fusese prescrisă lui Adam și urmașilor săi și aceasta tocmai din

cauza lui Iblis, care a promis că îl va amăgi și îl va rătăci pe om și a avut amăgirea sa putere asupra multora și i-a rătăcit și i-a deviat el pe ei de la Drumul lui Allah. De aceea, Allah i-a trimis pe Mesagerii Săi ca o binecuvântare pentru oameni, pentru a îi întoarce pe ei la orientarea religioasă cea corectă și la Drumul cel Drept, care le garantează lor fericirea în cele două lumi, și primul Trimis după Adam a fost Noe (Pacea lui Allah fie asupra lor amândoi!) în practicile poporului căruia începuse să se ivească politeismul și le-a fost trimis lor pentru a îi întoarce la religia lui Allah. Și ne spune nouă Allah povestea lui Noe în chemarea poporului său la Allah:

„A zis el: «O, neam al meu! Eu sunt pentru voi un prevenitor limpede, ~ Adorați-L pe Allah, fiți cu frică de El și dați-mi ascultare! ~ El vă va ierta o parte din păcatele voastre și vă va da vouă răgaz până la un termen hotărât. Însă când va veni termenul hotărât de Allah, el nu va mai putea fi amânat, dacă voiți să știți!»” [Coran, 71:2-4]

Nevoia oamenilor de Profeti și Mesageri

Oamenii au nevoie de Mesageri și de învățăturile lor, așa cum ei au nevoie de mâncare și de băutură. Această nevoie apare pentru ca ei să Îl poată cunoaște prin intermediul lor pe Creatorul lor și pentru ca învățăturile

lor să fie o școală pentru îmbunătățirea și corectarea modului lor de a trăi, pentru luminarea inimilor și călăuzirea minților lor, și totodată pentru a cunoaște prin intermediul lor drumul în viață și modalitatea de a se raporta la această viață și ceea ce ea presupune pentru a nu devia și pentru a nu cădea în nedreptăți și păcate și pentru a ști ceea ce li se impune lor, precum și drepturile lor, în raport cu Creatorul lor, cu ei înșiși și cu ceilalți oameni de dimprejurul lor. Ibn Al-Qayyem (**Allah să aibă milă de el!**) spune, **clarificând această chestiune:**

„Astfel se face cunoscută ca fiind mai presus de orice nevoia supușilor de cunoaștere a Mesagerilor și ale celor

cu care ei au venit, și credința în cele pe care le-au vestit, și respectarea celor pe care le-au impus, căci nu există vreo cale către fericire și izbândă, nici în Viața Lumească, și nici în Viața de Apoi, decât prin intermediul Mesagerilor, și nu este vreo cale către cunoașterea în detaliu a ceea ce este bun și a ceea ce este rău decât prin ei, și nu poate fi dobândită Mulțumirea lui Allah asupra omului decât prin ei. Tot ceea ce este bun dintre vorbe și fapte și caracter nu se înfăptuiesc decât prin și întru călăuzirea lor și a celor pe care ei le-au adus, și ei sunt cântarul, etalonul, prin care faptele și cuvintele și caracterele supușilor sunt apreciate, și prin urmarea (sau nu) a Trimișilor lui

Allah se face diferența dintre neamul celor călăuziți și neamul celor rătăciți. Astfel și nevoia de ei apare ca fiind mai mare decât nevoia trupului de sufletul său și nevoia ochiului de vederea sa, și nevoia sufletului de viața sa; și orice alt fel de nevoie și necesitate s-ar impune, nevoia supusului în raport cu Mesagerii (**lui Allah**) este cu mult superioară acesteia. Ce părere poți avea în privința aceluia care, dacă ai omis tu din călăuzirea sa și cele cu care el a venit cât și de puțin, s-a stricat inima ta și a devenit ea asemenea peștelui scos din apă și pus în tigaie; și situația supusului a cărui inimă a fost privată de cele aduse de Mesageri este asemenea acestuia, și

chiar mai grea, însă nu este capabilă de a simți aceasta decât o inimă vie?!”

Înțelepciunea lui Allah în alegerea Mesagerilor și a Profetilor

Cu adevărat, Mesajul și Profetația sunt un dar divin și o alegere dumnezeiască, cu care îl binecuvântează Allah pe acela pe care El dorește dintre supușii Săi, și ea nu este legată de relațiile de rudenie, și nici de poziția socială, nici de rangul cuiva, căci Allah este Atoateștiutor și Înțelept în privința aceluia asupra căruia trimite Mesajul Său, **și spune Allah Preaînaltul:**

„Allah alege Trimiși dintre Îngeri și dintre oameni. Allah este As-Sami’,

Al-Basir [Cel Care Aude Totul și Cel care Vede Totul]!” [Coran, 22: 75]

Astfel, nu ar trebui ca Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să fie invidiat pentru primirea Mesajului așa cum a fost invidiat Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) mai înainte de către neamul lui Israel pentru că Mesajul, așa cum am arătat deja, este un dar de la Allah, și El îl dăruiește cu acesta pe cel pe care El dorește. **Spune Allah Preaînaltul:**

„Îi pizmuiesc ei pe oameni pentru ceea ce El le-a dat cu harul Său? Or Noi i-am dat neamului lui Avraam Cartea și Înțelepciunea și Le-am dat lor o mare împărăție!” [Coran, 4:54]

Mesagerii lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!) au poziții și privilegii diferențiate, căci aceasta este binecuvântarea lui Allah, îi privilegiază cu ea pe cei pe care El dorește dintre supușii Săi și spune Allah Preaînaltul:

„Printre acești Trimiși, Noi i-am pus pe unii înaintea altora: unora dintre ei le-a vorbit Allah, pe alții i-a ridicat mai sus cu câteva trepte. I-am dat lui Isus, fiul Mariei, semne limpezi și l-am întărit pre el prin duhul sfânt. Și de-ar fi voit Allah, nu s-ar fi războit cei de după ei, în urma semnelor limpezi pe care le-au avut. Dar ei s-au dezbinat; unii dintre ei au crezut, iar alții dintre ei au tăgăduit. Și de-ar fi voit Allah, ei

nu s-ar fi războit, dar Allah face ceea ce voiește El.” [Coran, 2:253]

Cei mai de seamă Trimiși, care s-au ridicat deasupra tuturor celorlalți prin eforturile lor imense de a transmite Mesajul lui Allah sunt cinci: Noe, Avraam, Moise, Isus și Mohammed (Pacea lui Allah fie asupra lor!).

Despre aceștia, vom discuta mai pe larg în paginile care urmează.

Profetul Noe (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

El este primul Profet pe care l-a trimis Allah după ce oamenii poporului său deveniseră politeiști și se stricaseră ei, și uitaseră originea Legii lui Allah pe

care o pogorâse Mesagerilor și
Profeților Săi precedenți și ajunseseră
ei să adore idolii, **așa cum a evidențiat
Allah în Coranul cel Glorios:**

„Noi l-am trimis pe Noe la neamul său,
[zicându-i]: «**Îndeamnă neamul tău,
înainte de a se abate asupra lui o
osândă dureroasă!**»” [Coran, **71:1**]

Aceasta se întâmpla în vremea în care
își luaseră oamenii cinci idoli pe care îi
sfînțeau și îi adorau fără de Allah și
aceștia erau: Wadd, Suwa', Yaguth,
Ya'uq și Nasr, **așa cum a evidențiat
Allah în Coran:**

„Și au zis: «**Nu-i părăsiți niciodată pe
zeii voștri! Nu-i părăsiți niciodată Pe**

Wadd și pe Suwa' și pe Yaguth și pe Ya'uq și pe Nasr!»” [Coran, 71:23]

Noe (Pacea lui Allah fie asupra sa!) era un om pios și drept și chema neamul său la stăruință și răbdare. Pentru chemarea lor la Islam, a folosit el numeroase modalități, însă ei s-au depărtat de el și l-au considerat pe el mincinos, așa cum ne-a făcut cunoscut Allah în Coranul cel Sfânt:

„El a zis: «Doamne, eu am chemat neamul meu, noaptea și ziua, ~ Însă chemarea mea nu a făcut decât să le sporească fuga. ~ Și de câte ori i-am chemat ca să le ierți lor, ei și-au vârat degetele în urechi, s-au înfășurat în veșmintele lor și au stăruit și s-au

arătat cu mare trufie; ~ Apoi i-am chemat cu glas tare; ~ Apoi le-am vorbit lor deschis și le-am vorbit lor în taină ~ Și le-am zis lor: „Rugați-vă de iertare Domnului vostru, căci El Este Al-Ghaffar [Iertător].”» [Coran, 71:5-10]

Cu toate acestea, el (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a persistat în chemarea pe care le-o adresa lor, aceea de a intra în Islam și cu cât sporea în chemarea și reamintirea lor asupra Căii Drepte, cu atât sporeau opoziția lor și se înverșunau ei să rămână în sfera necredinței. El a răbdat totul și a continuat să îi cheme la Islam, însă l-au urmat pe el un număr foarte mic de oameni, iar necredincioșii au persistat

în necredința lor. Atunci când i-a privat Allah pe ei de ploaie, i-a îndemnat Noe (Pacea lui Allah fie asupra sa!) să creadă, astfel încât Allah să ridice pedeapsa pogorâtă asupra lor și au crezut ei; însă s-au întors mai apoi la necredință și nu a încetat el să îi cheme pe ei la Calea cea Dreaptă timp de sute de ani, după care s-a plâns Noe (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

Domnului său, spunând că poporul său i s-a împotrivit lui și nu s-a supus celor cu care el venea și i-au urmat ei pe cei ale căror averi și copii nu fac decât să le sporească lor pierderea și s-a rugat Noe Domnului său spunând:

„Doamne, nu lăsa pe Pământ niciun sălășluitor într-o casă, dintre

necredincioși, ~ Căci, dacă-i vei lăsa [în viață], ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi și nu vor zămisli decât păcătoși necredincioși!” [Coran, 71:26-27]

Allah i-a răspuns rugii sale și i-a cerut lui să construiască o arcă – cu adevărat era el priceput în ale tâmplăritului – și aceasta pentru a se salva pe el și pe cei care crezuseră împreună cu el de potopul cu care Allah avea să spele Pământul de necredință. De asemenea, i-a cerut lui să ia cu el câte o pereche din fiecare specie de viețuitoare, apoi a venit potopul. Atunci, Allah le-a cerut Cerurilor să pogoare ploaia și Pământului să facă să-și iasă din matca lor izvoarele sale și i-a făcut pe ei, cei

necredincioși, înecați, așa cum
evidențiază Allah în Coranul cel
Glorios:

„Înainte de ei, au ținut de minciună
neamul lui Noe și ei l-au
socotit mincinos pe robul Nostru și au
zis: «[El este] un nebun!» Și el a fost
ocărât [de necredincioși]. ~ Și L-a
chemat pe Stăpânul său, [zicând]: «Eu
sunt învins! Fă să fie biruitoare [cauza
Ta]!» ~ Și am deschis Noi porțile
Cerului pentru o apă ce a curs potop ~
Și am făcut să țâșnească izvoare din
Pământ și astfel s-a întâlnit apa, după o
poruncă ce a fost hotărâtă. ~ Și Noi l-
am dus [pe Noe pe corabia] cea durată
din scânduri și cuie, ~ Care plutea sub
ochii Noștri , [drept] răsplată pentru

cel ce a fost tăgăduit. ~ Și am lăsat-o Noi ca un semn [de prevenire]. Dar oare se află cine să ia aminte?” [Coran, 54:9-15]

Astfel, Profetul Noe (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) a supraviețuit și a avut el trei fii drept urmași, din care s-au perpetuat oamenii și anume: Saam – părintele arabilor, al perșilor și al romanilor, Haam – părintele locuitorilor Sudanului și al tipului European și al Indiei, și Yaafith – părintele turcilor, și al locuitorilor zonei asiatice și al neamului lui Yagog și Magog.

Profetul Avraam (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

Acesta este cunoscut drept cel apropiat de Allah (Khalil ar-Rahman, cel „intim”, întovărășit cu Allah; cel pe care Allah l-a ales pentru a fi iubit de către El) și părintele Profeților. La bătrânețe, a avut el doi fii: Ismail și Ishaq (Isaac – Pacea lui Allah fie asupra lor!), cei din a căror descendență s-au ivit majoritatea Profeților, așa cum a evidențiat Allah în Coranul cel Sfânt:

„Laudă lui Allah, care mi i-a dat mie, în ciuda bătrânețelor mele, pe Ismail și pe Isaac! Domnul meu este cel care aude Rugăciunile.” [Coran, 14:39]

Allah l-a ales pe el pentru purtarea Profeției și l-a privilegiat pe el în raport cu multe dintre creațiile Sale.

Profetul Ibrahim (Avraam – Pacea lui Allah fie asupra sa!) locuia în mijlocul unor oameni care îi făceau asociați lui Allah și adorau stelele, așa cum ne-a înștiințat Allah în Coranul cel Glorios:

„[Adu-ți aminte când] Avraam i-a zis lui 'Azar, tatăl său: «Tu iei Idolii drept zei? Eu te văd împreună cu neamul tău într-o rătăcire limpede!» ~ Și așa i-am arătat Noi lui Avraam împărăția Cerurilor și a Pământului, pentru ca el să fie dintre aceia care cred cu convingere. ~ Când noaptea l-a acoperit, a văzut el o planetă și a zis:

«Acesta este Domnul meu!» Și când ea a asfințit, a zis el: «Eu nu-i iubesc pe cei care apun!» ~ Și când a văzut el Luna răsărind, a zis: «Acesta este Domnul Meu!» Dar când a apus, a zis el: «Dacă Domnul meu nu mă călăuzește, voi fi din neamul celor rătăciți!» ~ Și când a zărit el Soarele răsărind, a zis: «Acesta este Domnul Meu! Acesta este mai mare!» Apoi, când a asfințit, a zis el: «O, neam al meu! Eu sunt nevinovat pentru tot ceea ce voi îi asociați [lui Allah]! ~ Ci eu îmi îndrept fața cu credință doar către Cel care a creat Cerurile și Pământul; și niciodată nu voi mai fi dintre cei care-I fac Lui asociați!» [Coran, 6:74-79]

Pe el, acest tip de adorare nu l-a putut mulțumi și a simțit el în sinea sa, prin constiuția sa naturală înnăscută (**fitrah**) că trebuie să existe o Divinitate mai măreață decât toți acești idoli, care nu pot fi de vreun folos și nici nu te pot afecta cumva, până ce Allah l-a călăuzit pe el spre cunoașterea Lui și l-a ales pentru a îi încredința lui Mesajul Său.

El (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) obișnuia să îi confrunte pe oamenii săi cel mai frecvent prin folosirea argumentelor logice care nu lăsau niciun loc pentru îndoieli în privința erorii credințelor lor și a nepotrivirii celor pe care îi adorau în afară de Allah, **așa cum a evidențiat Allah:**

„Recită-le lor istoria lui Avraam: ~ Când el le-a zis tatălui său și neamului său: «Pe cine adorați voi?» ~ I-au răspuns ei: «Noi îi adorăm pe idoli și rămânem slujindu-i pe Ei.» ~ Și le-a zis: «Oare vă aud ei când îi chemați ~ Sau vă sunt ei de folos sau vă fac vouă vreun rău?» ~ Au răspuns ei: «[Nu!] Dar i-am aflat pe părinții noștri făcând așa!» ~ A zis: «Și ați văzut voi aceea ce adorați ~ Voi și părinții voștri cei de demult? ~ Ei îmi sunt dușmani mie, afară de Stăpânul lumilor, ~ Care m-a creat și El este Cel care mă călăuzește, ~ Care mă hrănește și-mi dă de băut, ~ Iar când sunt bolnav, el mă tămăduiește, ~ Care mă lasă să mor și-apoi la viață mă trezește, ~ Care

nădăjduiesc că-mi va ierta păcatele în Ziua Judecății. ~ Doamne, dă-mi mie înțelepciune și ajută-mă pe mine să mă alătur celor drești!» [Coran, 26: 69-83]

El (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a persistat în chemarea poporului său la credința în Unicitatea lui Allah și la adorarea Lui și în străduința de a stârpi orice din ceea ce ei adorau în afară de Allah. L-au considerat însă oamenii săi mincinos pe el și au negat Mesajul său și au încercat să îl ardă pe el în foc. Allah însă l-a salvat pe el din mâinile lor, așa după cum ne-a arătat nouă Allah în povestea lui Avraam și a poporului său:

„Și a zis el: «Dar oare voi vă închinați, în loc de Allah, la ceva care nu vă este de niciun folos și nici nu vă poate face nimic rău? ~ Uff! Pentru voi și pentru ceea ce adorați în loc de Allah! Oare voi nu pricepeți?» ~ Au zis: «Ardeți-l și ajutați-i pe zeii voștri, dacă voi vreți să faceți [ceva pentru ei]!» ~ Dar Noi am zis: «O, foc! Fii răcoare și mântuire peste Avraam!» ~ Ei au vrut un vicleșug împotriva lui, însă Noi am făcut ca ei să fie cei mai în pierdere.”
[Coran, 21:66-70]

După ce poporul său a refuzat să creadă în el, i-a pogorât lui Allah ordinul de a emigra împreună cu soția sa, Hagar, și fiul său, Ismail, la Mecca, unde i-a făcut cunoscut Allah lui

Ibrahim locul Casei (Kab'ah) și a construit-o el fiind ajutat la aceasta și de fiul său, Ismail – printre urmașii cărui se numără și khaatem al-'anbiyaa (încheietorul Profeților) – Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) – cel care a fost trimis tuturor oamenilor, până în Ziua de Apoi – pentru a fi aceasta Casa Qiblah (direcția de îndreptare în Rugăciune) pentru toți musulmanii, de la răsărit și până la apus, de pe tot întregul Pământului, așa cum a evidențiat Allah în Coranul cel Glorios:

„Și [luați aminte] când a zis Avraam:
«Doamne, fă-l un oraș al păcii și hrănește poporul lui cu roade, pe aceia

dintre ei care cred în Allah și în Ziua de Apoi.» Și a răspuns [Allah]: «Iar cel care nu crede, va avea parte de bucurie și de hrană puțin timp, apoi îl voi supune la chinurile iadului. Vai, ce soartă cumplită!» ~ Și când Avraam și Ismail au ridicat temeliele Casei, [au zis ei]: «Doamne, primește-o de la noi! Tu ești As-Sami', Al-'Alim [Cel care Aude Totul și Atoateștiutor]! ~ Doamne, fă-ne pe noi supuși [musulmani] Ție și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană [supusă Ție]! Și arată-ne nouă rânduielile noastre și ne iartă pre noi, căci Tu ești At-Tawwab, Ar-Rahim [Iertător și Îndurător]! ~ Doamne, trimite-le lor un Trimis dintre ei, care

să le recite versetele Tale și să îi învețe Cartea și Înțelepciunea și să îi curățească pre ei. Doară Tu ești Al-‘Aziz, Al-Hakim [Atotputernic și Înțelept]!»” [Coran, 2:126-129]

Profetul Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

Acesta este Kalim Allah, cel căruia Allah i-a vorbit fără de intermediar, așa cum ne-a înștiințat Allah în Coranul cel Sfânt:

„Și când a venit Moise la timpul hotărât de Noi și a vorbit cu el Domnul său, a zis el: «Doamne, arată-Te mie ca să Te văd!» I-a răspuns lui: «Tu nu Mă vei putea vedea, dar privește la Munte

și de va rămâne el neclintit, atunci Mă vei vedea!» Și când s-a arătat Domnul său Muntelui, l-a prefăcut în pulbere, iar Moise s-a prăbușit leșinat. Iar când și-a venit în fire, a zis: «Mărire Ție! Mă întorc la Tine căindu-mă și sunt cel dintâi dintre credincioși!» [Coran, 7:143]

În Coranul cel Glorios, el este cel mai des menționat dintre toți Profeții trimiși neamului lui Israel, având în vedere că a fost amintit în 129 de locuri, ca un indiciu al poziției sale privilegiate și al statutului sau măreț. Allah l-a ajutate pe el cu numeroase miracole, precum toiagul care a devenit șarpe, și mâna sa petrecută în sân pe care apoi o scotea albă, fără a

avea ea nicio vătămare, și toate acestea pentru a dovedi adevărul Mesajului său trimis pentru Faraon și poporul acestuia, și pentru a fi un motiv pentru ei pentru recunoașterea Adevărului acestei Profeții și a crede în Allah, **așa cum a evidențiat Allah prin Cuvintele Sale din Coranul cel Nobil:**

„Și a zis Moise: «O, Faraon! Eu sunt un trimis al Stăpânului lumilor, ~ Se cuvine, așadar, să nu spun nimic altceva pe seama lui Allah decât numai adevărul. Am venit la voi cu dovadă limpede de la Domnul vostru, deci trimite cu mine pe fiii lui Israel!» ~ A zis [Faraon]: «Dacă ai venit cu un semn, atunci adu-l dacă ești dintre cei care spun adevărul!» ~ Atunci a

aruncat toiagul său și, iată, că el era un șarpe vădit. ~ Și a scos mâna sa și, iată, ea era albă pentru cei care priveau.” [Coran, 7:104-108]

Allah l-a trimis pe el la Faraon și la poporul său pentru a îi chema pe ei la adorarea lui Allah și delăsarea de adorarea a orice altceva în afara Acestuia, după ce mai înainte deviaseră ei de la religia cea dreaptă și se încrezuseră și se mărețiseră și fuseseră ei nedreți, de vreme ce Faraon îi cerea poporului său să îl adore pe el și îi cerea lui să înfăptuiască acte de adorare care nu se cuvine a fi îndreptate decât către Allah, așa cum ne-a spus Allah:

„A zis Faraon: «O, dregători ai mei! Eu nu știu altă Divinitate pentru voi, afară de mine! O, Haman! Arde pentru mine lut și înalță-mi mie un turn! Poate astfel voi ajunge eu la Domnul lui Moise, pe care eu îl socotesc dintre mincinoși!»” [Coran, 28:38]

Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!) i-a chemat pe ei cu înțelepciune și vorbă dulce la credința în Unicitatea lui Allah și adorarea Lui, Unicul; și deși s-a răzbunat pe el Faraon și i-a adunat pe mai marii vrăjitorilor pentru a îl înșela, i-a învins el (Pacea lui Allah fie asupra sa!) pe ei, prin voia lui Allah Preaînaltul, după ce a aruncat el toiagul lui care s-a năvălit asupra toiegelor și sforilor vrăjitorilor și care

li s-a părut lor că se unduiește asemenea unui șarpe, **ca urmare a vrăjitoriei lor:**

„Au zis atunci dregătorii din neamul lui Faraon: «Acesta este un vrăjitor iscusit! ~ El voiește să vă scoată pe voi din pământul vostru!» «Deci ce porunciți?» [a întrebat Faraon]. ~ **Au zis ei:** «Amână-l pe el și pe fratele lui și trimite în orașe strângători, ~ Care să-i aducă la tine pe toți vrăjitorii iscușiți!» ~ Și au venit vrăjitorii la Faraon și au zis: «Vom avea noi parte de răsplată, dacă noi vom fi cei biruitori?» ~ Le-a răspuns: «Da! Și veți fi voi, fără îndoială, dintre cei apropiați mie!» ~ [Atunci] au zis ei: «O, Moise! Vrei să arunci tu [primul] ori suntem

noi cei care aruncă [primii]?» ~ Le-a răspuns [Moise]: «**Aruncați voi!**» Și când au aruncat ei, **au fermecat ochii oamenilor și i-au înfricoșat și au adus vrajă mare!** ~ **Și i-am revelat Noi lui Moise: «Aruncă toiagul tău!»** Și iată că el a înșfăcat ceea ce ei izvodiseră. ~ Și astfel adevărul a ieșit la iveală , iar ceea ce făceau ei a pierit. ~ Și ei [Faraon și dregătorii săi] au fost biruiți acolo și s-au întors rușinați. ~ Și s-au aruncat vrăjitorii, prosternându-se.”
[Coran, **7:109-120**]

Și l-au considerat mincinos Faraonul și poporul său pe Moise (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) și a trimis Allah asupra lor pedepse din cauza necredinței lor și răspândirii stricăciunii pe Pământ și a

trimis Allah asupra lor potpuri, lăcuste, păduchi și broaște și sânge ca semne clare, însă s-au mărețit ei și nu au crezut. Apoi, Allah le-a ridicat lor aceste pedepse datorită rugilor lui Moise (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) după ce îi ceruseră ei lui să se roage Domnului său pentru aceasta, și poate că ei vor fi dintre cei dreți și vor crede. Aceasta însă nu a făcut decât să sporească nesupunerea, necredința și măreția lor, după cum ne-a spus Allah în Coranul cel Sfânt:

„Și au zis ei: «**Orice semne ne vei aduce, ca să ne farmeci cu ele, noi nu-ți vom fi ție credincioși!**» ~ Și am trimis Noi asupra lor potopul, lăcustele, păduchii, broaștele și

sângele, ca semne deslușite, dar ei s-au îngâmfat și au fost un neam de păcătoși. ~ Și când venea asupra lor pedeapsa, **ziceau ei:** «O, Moise! Roagă-te pentru noi Stăpânului tău, după legământul pe care l-a făcut cu tine! Și de ne vei izbăvi de pedeapsă, vom crede în tine și-i vom lăsa să plece împreună cu tine pe fiii lui Israel!» ~ Iar când i-am izbăvit Noi de pedeapsă până la un termen stabilit, pe care ei trebuia să-l atingă, iată că ei au călcat făgăduința.” [Coran, 7:132-135]

Ca urmare a acestei încăpățănări, nesupuneri și necredințe din partea Faraonului și a poporului său, Allah i-a cerut Profetului Său, Moise (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) să purceadă în

întunericul nopții împreună cu supușii Săi, și a părăsit el Egiptul împreună cu cei care au crezut din neamul lui Israel pentru căutarea posibilității de a își practica religia.

Faraon și oștile sale i-au urmat pe ei cu atacuri și nedreptate. Atunci când s-au întâlnit cele doua grupări, deoarece în fața lui Moise și a oamenilor săi se afla marea, iar în spatele lor oștile

Faraonului, au spus însoțitorii lui Moise (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**): „Cu adevărat, suntem noi prinși!”

Moise (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) le-a răspuns lor cu cuvinte ce exprimau încredere în Domnul său și în împlinirea izbânzii ce îi fusese promisă împotriva dușmanului său. Allah i-a

cerut lui să lovească cu toiagul său marea, iar aceasta s-a despiciat și a devenit ca un munte măreț împărțit în doua pentru a le fi salvare de la Allah lui Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și celor care erau împreună cu el, și pentru a îi îneca pe Faraon și oștile sale. În Coranul cel Glorios găsim despre aceasta:

„Și când cele două cete s-au văzut una pe alta, au zis însoțitorii lui Moise: «Suntem ajunși!» ~ Dar el a zis: «În niciun caz! Domnul meu este cu mine și El mă va călăuzi!» ~ Atunci i-am revelat noi lui Moise: «Lovește cu toiagul tău marea!» Și ea s-a despiciat și fiecare parte era ca un munte mare. ~ Apoi i-am adus aproape de locul acela

pe ceilalți ~ Și i-am izbăvit Noi pe Moise și pe toți cei care erau cu el ~ Și apoi i-am înecat pe ceilalți.” [Coran, 26:61-66]

Allah l-a întărit pe Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!) prin acest miracol pe care nu îl luaseră în considerare ca fiind posibil nici Faraon și nici oștirile sale; însă porunca lui Allah se împlinește, și vrerea Sa a fost ca Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și cei care erau împreună cu el dintre dreptcredincioși să fie salvați și să fie aceasta o distrugere pentru Faraon și oamenii lui, ca semn și pildă pentru oameni, [menționate ca atare de către Allah în Coranul cel Sfânt:](#)

„Noi i-am trecut pe fiii lui Israel prin mare. Și i-au urmărit pe ei Faraon și oștenii săi ca să-i prigonească și să-i nimicească. Iar când l-a ajuns pe el înecul a zis: «Eu cred că nu există altă Divinitate în afară de cel în care cred fiii lui Israel și eu sunt [acum] printre cei supuși [musulmani]!» ~ [A zis Allah]: «Acum?! După ce mai înainte tu te-ai răzvrătit și ai fost dintre stricători?! ~ Astăzi te mântuim Noi, cu trupul tău, pentru ca să fii un semn pentru cei [care vor veni] în urma ta!»
Însă mulți dintre oameni sunt nepăsători față de semnele noastre!”
[Coran, 10: 90-92]

Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

El este Isus, fiul Mariei, Cuvântul lui Allah pogorât asupra lui Mariei și un Duh de la El, ultimul Profet al neamului lui Israel pe care Allah l-a trimis după Moise (Pacea lui Allah fie asupra lui!) neamului lui Israel din cauza rătăcirii și devierii acestora de la Calea cea Dreaptă, așa cum a evidențiat Allah în Cartea Sa:

„Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei, întărind [Tora] care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, întărind Tora care se afla dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.” [Coran, 5:46]

S-a născut fără de tată, în virtutea unei înțelepciuni pe care numai Allah o știe, iar crearea lui este asemenea creării lui Adam pe care l-a creat Allah din țărâna, apoi i-a spus lui «Fii!» și a fost, așa cum a evidențiat Allah în Coranul cel Glorios:

„Înaintea lui Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii!» și el a fost.”

[Coran, 3:59]

El a fost trimis la neamul lui Israel, însă nu au crezut ei în el și l-au alungat și l-au vătămat din cauza rătăcirii lor, iar el a răbdat și a persistat în transmiterea Mesajului său, și anume, cum că el nu este ultimul Profet trimis

de Allah omenirii și a vestit venirea după el a unui Profet numit Ahmed (Pacea și binecuvântarea lui Alah fie asupra sa!).

Allah l-a învățat pe el Cartea și Înțelepciunea și l-a întărit prin Duhul Sfânt și este el dintre cei distinși, atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi, și era dintre „cei apropiați” (prin supunerea totală în fața lui de Allah).

Allah i-a dăruit lui miracole prin care i-a uimit pe oamenii timpului său – și a vorbit el oamenilor din leagăn și la maturitate, și obișnuia să facă din pământ păsări peste care sufla și le dădea, cu voia lui Allah, viață, și vindeca orbii și leproșii, și învia morții,

toate acestea prin Voia lui Allah, și îi înștiința pe oameni în privința celor pe care le mâncău și a celor pe care le agoniseau în casele lor. În Coranul cel Sfânt, **ni se spune:**

„Și trimis la fiii lui Israel [le va zice]:
«Eu vin la voi cu semn de la Domnul vostru! Eu plămădesc pentru voi din lut ca un chip de pasăre și suflu asupra sa și se va face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și-i voi tămădui pe orb și pe lepros, și-i voi învia pe morți, cu voia lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși!»”
[Coran, 3:49]

Chemarea lui a fost asemănătoare
Profeților de dinaintea sa și și-a chemat
el poporul la adorarea lui Allah Unicul,
însă a întâmpinat din partea lor ceea
necredință, și semețire, și opoziție, și
nu au crezut în el decât o mică parte
dintre oamenii poporului său, care au
fost acoperiți de rătăcirea și
nedreptățile evreilor și a încercărilor
lor de a le veni de hac. Și l-a scăpat
Allah de ei și l-a salvat prin ridicarea
lui la Cer (**Pacea lui Allah fie asupra
lui!**) și l-au ucis evreii pe bărbatul pe
care Allah îl făcuse asemănător lui Isus
și au crezut astfel evreii și cei care
fuseseră prezenți dintre creștini că
fusesse omorât.

El se va întoarce la sfârșitul lumii și va judeca după Legea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), apoi Allah îl va face pe el să moară, conform Cuvântul Său:

„Toți cei care sunt pe Pământ vor pieri, ~ Va rămâne veșnică [numai] fața Domnului tău, Cel plin de Slavă și de Cinste.” [Coran, 55:26-27]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

El este Trimisul lui Allah, Mohammed, Profetul cel neînvățat de origine arabă, care face parte dintre descendenții lui Ismail, fiul lui Avraam – pecetea

tuturor Profetilor, ultimul dintre Profeti și încheietorul lor și cel mai bun dintre aceștia. A fost trimis pentru întreaga omenire. S-a născut în Mecca la câteva luni după moartea tatălui său, apoi la scurt timp, murind și mama sa, a fost luat în grijă de către bunicul său, Abdul Muttalib, iar mai apoi de unchiul său – Abu Talib.

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost păstor pentru o vreme pentru oamenii din Mecca. A fost cunoscut printre ca fiind „cel demn de încredere” și oamenii obișnuiau să își lase bunurile în grijă sa dacă plecau în vreo călătorie, și era de asemenea cunoscut printre ei ca fiind „cel

sincer”, datorită sincerității vorbelor și faptelor lui.

A fost trimis de către Allah pentru întreaga omenire și nu doar pentru poporul arab, cu scopul atingerii fericirii umane și pentru a le arăta lor drumul Adevărului și al bunăstării și pentru a îi avertiza pe ei cu privire la drumul rătăcirii și la ceea ce este rău.

Allah a pogorât asupra Profetului Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) Revelația Divină atunci când a ajuns la vârsta de 40 de ani, după care a rămas în Mecca timp de 13 ani, chemând oamenii la credința în Unicitatea lui Allah și delăsarea de adorarea idolilor,

apoi a emigrat la Medina Al-Munawarah, chemând oamenii la Islam. Atunci când ei au acceptat Islamul, a pogorât Allah Legea Sa și a deschis Mecca (pentru dreptcredincioși) după 8 ani de la emigrare (Hijrah).

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a murit la vârsta de 63 de ani după ce Allah i-a pogorât Coranul în totalitate și a completat Legile Sale în și au intrat în Islam și alte persoane, nu doar cele care făceau parte dintre arabi. Succesorii săi au continuat răspândirea Islamului în toate colțurile lumii și chiar și până în zilele noastre oamenii intră în Islam și acceptă

această Religie măreață, după cunoașterea ei din surse sigure și adevărate, cu convingerea că ea este Religia cea dreapta și adevărată.

Familia 'Al-'Imran – un neam binecuvântat

Allah a continuat să le trimită oamenilor Profeți și Trimiși, începând cu Profetul Noe (Pacea lui Allah fie asupra sa!) vreme după vreme și până la Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!), prin care s-a încheiat șirul Profeților trimiși neamului lui Israel, pentru ca mai apoi Profeția și Mesajul să fie încredințate Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a fi el

încheietorul tuturor Profeților, după cum ne-a înștiințat Allah în Coranul cel Glorios:

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților și Allah este Atoateștiutor.”
[Coran, 30:40]

Cu adevărat, Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) are un loc special în inimile musulmanilor datorită apropierii lui de timpul lor și a faptului că se numără printre aceia care au vestit venirea Profetului lor – Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Cu siguranță, mirarea creștinilor va fi mare dacă vor cunoaște că numele Profetului Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) a fost menționat în Coran de 25 de ori, în vreme ce numele lui Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**), care este Profetul Islamului și cel căruia i-a fost revelat Coranul, nu a fost menționat decât de 5 ori. Acesta este și un indiciu evident al faptului că Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) nu este decât un Mesager care transmite un Mesaj și că ceea ce este pogorât este revelație, acesta nefiind cuvântul său propriu și personal.

Datorită poziției sale privilegiate, numeroase versete ale Coranului cel Nobil vorbesc despre Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!), precum și despre familia, neamul său cel drept și binecuvântat. Tot astfel, și Fecioara Maria, mama lui Isus, Profetul lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!) și familia sa au un loc special în inimile musulmanilor și cu adevărat a elogiato pe ea Coranul cel Sfânt și a caracterizat-o și pe mama ei ca fiind supusă, adoratoare și pură, cu o rădăcină binecuvântată, o educație dreaptă și o familie bună, și chiar numele unei întregi Sure din Coran (Surat 'Al-'Imran) este legat de numele familiei sale, o familie nobilă

cu urmași binecuvântați, reprezentând lanțul de Trimiși și Profeți căruia îi aparține Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**). Toate acestea sunt un semn de înnobilare și recunoaștere a ei, pentru ca acest neam să fie prezent în mințile musulmanilor, deoarece este o familie nobilă și sfântă pentru ei, **după cum a spus Allah Preaînaltul:**

„Allah i-a ales pe Adam, pe Noe, familia lui Avraam și familia lui Imran[1] peste toate lumile [din vremea lor], ~ Ca scoborâtori unii din alții. Allah este As-Sami, Al-‘Alim [Cel care Aude Totul și Atoateștiutor].” [Coran, 3:33-34]

Maria (Maryam – Pacea lui Allah fie asupra sa!), mama lui Isus

În numeroase pasaje din Coranul cel Nobil, Maria, fiica lui Imran, mama lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!), a fost elogiată, spunându-se despre ea că era cea sinceră, cea devotată, fecioară, cea imaculată, cea care a fost crescută într-o casă nobilă și pură și a fost caracterizată prin credință dreaptă, puritate și pietate. **A spus Allah Preaînaltul:**

„Și [la fel și] pe Maria, fiica lui Imran, care a rămas neprihănită și am suflat în ea din Duhul Nostru. Și ea a crezut în Cuvintele Domnului ei și în Scripturile

Sale și a fost ea dintre cei supuși cu statornicie.” [Coran, 66:12]

Coranul cel Nobil arată că Maryam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) s-a născut ca urmare a unei rugi binecuvântate a unei mame binecuvântate. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Sfânt:

„Soția lui Imran a zis: «Doamne, Îți juruiesc [numai] Ție ceea ce este în pântecul meu, devotat numai Ție! Primește-l de la mine! Tu ești As-Sami’, Al-’Alim [Cel care Aude Totul și Atoateștiutor]!” [Coran, 3:35]

Această rugă binecuvântată a fost și motivul protejării ei și a fiului său –

Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) de stăpânirea Satanei, atunci când a acceptat-o pe ea Domnul ei și a înzestrat-o cu binecuvântări ce arată constituția ei dreaptă și poziția sa privilegiată, de vreme ce ei îi veneau cele necesare traiului fără ca măcar să fie nevoie a se mișca din locul ei, și i se dădeau ei dintre îndestulări dintre acelea pentru care nici măcar nu era timpul lor de recoltă în acea perioadă, ea primind fructe felurite și altele asemenea lor, și a pus-o Domnul ei în grija lui Zaharia (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) – un bărbat dreptcredincios, pentru a fi el responsabil pentru ea și a avea grijă de ea, **așa cum a evidențiat Allah aceasta în Coran:**

„Și când a născut, a zis ea: «Doamne, am zămislit o copilă!», dar Allah știa bine ceea ce născuse ea. Și un băiat nu este întocmai ca o copilă! «Eu i-am pus numele Maria și o încredințez pe ea și pe scoborătorii ei ocrotirii Tale, împotriva lui Șeitan cel izgonit!» ~ Domnul ei a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere și a încredințat-o lui Zaharia. Și de fiecare dată când intra Zaharia la ea în templu, găsea lângă ea mâncare. Și a întrebat-o el: «O, Maria, de unde ai aceasta?» Iar ea îi răspundea: «Ea este de la Allah!» Allah îl hrănește pe cel pe care El voiește, fără socoteală!” [Coran, 3:36-37]

În acele timpuri, ea (Pacea lui Allah fie asupra sa!) era dintre roabele lui Allah cele fără de egal și fără de asemănare între adorarea Domnului lor și a binecuvântat-o pe ea Allah și a ales-o peste femeile întregii lumi și au înștiințat-o pe ea despre această Îngerii, așa cum a evidențiat Allah în Coranul cel Nobil:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor! ~ O, Maria! Fii cu ascultare față de Stăpânul tău, prosternează-te și pleacă-te, rugându-te împreună cu cei ce se pleacă!»”

[Coran, 3:42-43]

Înnobilarea și măreția sa au fost sporite și prin aceea că a fost pogorâta chiar o întreagă Sură purtând numele acesteia – Surat Maryam – și ea este cea de-a nouăsprezecea sură din Coranul cel Nobil. Aceasta este și singura Sură din Coranul cel Nobil numită cu numele unei femei, și în ea sunt întâlnite numeroase modalități de elogiere și înnobilare a Fecioarei Maria, care, de altfel, nu sunt găsite nici măcar în cărțile creștinilor și nici în Evangheliile lor. Cu toate acestea, nu există în Coranul cel Nobil nicio Sură care să poarte numele vreuneia dintre soțiile Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) precum Khadija sau Aishah, și nici

care să fie numită cu numele vreuneia dintre fiicele sale, precum Faatimah, sau a vreunuia dintre apropiații săi dreptcredincioși (Fie ca Allah să fie mulțumit de ei toți!).

De asemenea, nu există nicio Sură care să poarte numele familiei Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ci, dimpotrivă, există o Sură care cuprinde un blestem pentru unul dintre cei mai apropiați membrii ai familiei sale – unchiul său, Abu Lahab - despre care Coranul a decretat că va aparține neamului Focului; iar aceasta, fără îndoială, nu face altceva decât să indice adevărul Mesajului lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și dreptatea

Profeției sale și că nu este el decât un Mesaj revelat, și nu vorbe venite de la Profet însuși, așa cum consideră unii contestatari ai Profeției pentru ca dacă ar fi fost emis de el însuși, așa cum susțin necredincioșii, probabil că s-ar fi găsi în cuprinsul său numeroase elogieri adresate Profetului însuși și familiei sale (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Cu adevărat, Profetul lui Allah – Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a elogiât-o pe Fecioara Maria (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și a considerat-o ca fiind dintre cele mai mărețe femei ale tuturor timpurilor, **spunând:**

„Cele mai virtuozose dintre femeile care sălășluiesc în Paradis sunt patru:

Khadija - fiica lui Khuwaylid, Fatima - fiica lui Mohammed, Maria - fiica lui Imran și Asiya - fiica lui Muzahim și soția lui Faraon.” (Tabrani și Hakim)

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a amintit-o pe Maria, mama lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra ei!) ca fiind dintre acelea care au atins perfecțiunea umană printre femei și a spus:

„Mulți dintre bărbați au atins perfecțiunea, însă nicio femeie nu a atins perfecțiunea, cu excepția Asiiei, soția Faraonului și a Mariei, fiica lui Imran. Și fără îndoială, superioritatea

Aishei asupra celorlalte femei este ca superioritatea tharid-ului (un fel de mâncare) asupra celorlalte mâncăruri.” (Bukhari)

Profetul Islamului, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a menționat că Maryam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) este dintre cele mai alese femei ale Paradisului și a spus:

„Cele mai virtuozose dintre femeile care sălășluiesc în Paradis sunt patru: Khadija - fiica lui Khuwaylid, Fatima - fiica lui Mohammed, Maria - fiica lui Imran și Asiya - fiica lui Muzahim și soția lui Faraon.” (Tabrani și Hakim)

Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

Coranul l-a elogiât pe Isus, fiul Mariei (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și l-a caracterizat pe el prin calități care indică statutul privilegiat al acestuia în fața lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, de vreme ce l-a făcut pe el să fie o bunăvestire pentru mama sa, Maria (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și a dăruit-o pe ea cu un copil conceput altfel decât sunt concepuți oamenii în mod obișnuit și pe care l-a creat Allah prin Puterea și Voința Sa printr-un singur cuvânt – «Fii!» – și el a fost. El va fi înnobilit atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi, și va fi dintre cei apropiați (de Allah) și un Profet

nobil, pur și binecuvântat, susținut de Allah cu numeroase miracole, și un Trimis pentru neamul lui Israel, așa cum a spus Allah Preaînaltul:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, măreț în această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah]. ~ El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste și va fi dintre cei evlavioși.» ~ Ea a zis: «Doamne, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat?» I-a răspuns El: «Întocmai așa!» Allah creează ceea ce voiește El. Când El hotărăște un lucru, El spune doar «Fii!» și el este de

îndată! ~ Și El îl va învăța scrierea și înțelepciunea, Tora și Evanghelia.” [Coran, 3:45-48]

Nașterea lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

Allah ne-a arătat în Coranul cel Nobil adevărul în privința lui Isus, fiul Mariei (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și miracolele cu care l-a particularizat pe el Allah Preaslăvitul și Preaînaltul. De asemenea, a făcut cunoscută modalitatea în care el s-a născut printr-o manieră clară și coerentă, pe care să o poată pricepe un creier sănătos și o rațiune dreaptă. Toate acestea i-au fost dăruite lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) de către Allah în virtutea

rangului la care el l-a ridicat și l-a făcut pe el Profet, și l-a făcut pe el o ființă umană, supus al lui Allah, aflat departe de orice necredință sau păcat și curat în raport cu toate (murdăriile) aruncate asupra lui de necredința evreilor – cum că ar fi el „un fiu ilegitim” – ori ale afirmațiilor pe care alții le emit – cum că ar fi el „fiul lui Allah”, și este el deasupra tuturor celor pe care ei le pretind.

Coranul nu evidențiază faptul că nașterea lui Isus fără de tata ar constitui un motiv pentru adorarea acestuia sau că aceasta l-ar putea face pe el fiul lui Allah. Dimpotrivă, în aceasta nu este decât un indiciu evident pentru Puterea lui Allah de a crea în

diferite moduri, căci Allah Preaînaltul l-a creat pe Profetul Adam (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) fără existența inițială a vreunui bărbat și nici a vreunei femeie, și a creat-o pe Eva din bărbat, fără de femeie, și l-a creat pe Isus din femeie, fără de bărbat, și a creat restul creațiilor Sale din bărbat și femeie. **Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:**

„Înainte de Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «**Fii!**» și el a fost. ~
Adevărul vine de la Domnul tău și nu va fi dintre aceia care se îndoiesc!
~ Acelora care se contrazic cu tine [o, Mohammed], în privința lui [Isus], după știința care ai primit-o, **spune-le:**

«Veniți, să-i chemăm pe frații noștri și pe fiii voștri, pe soțiile noastre și pe soțiile voastre, pe noi înșine și pe voi înșivă, apoi să ne rugăm și să chemăm blestemul lui Allah asupra celor ce mint!» ~ Aceasta este povestea cea adevărată și nu există Divinitate în afară de Allah, iar Allah este Al-‘Aziz, Al-Hakim [Atotputernic și Înțelept]. ~ Iar dacă ei întorc spatele, Allah îi știe pe cei care seamănă stricare!” [Coran, 3:59-63]

Așadar, conceperea lui Isus s-a produs într-o modalitate specific umană – l-a creat pe el Allah în pântecul mamei lui așa cum le creează și pe celelalte dintre creațiile Sale, vădind prin aceasta Puterea Creatorului,

Preaslăvitul și Preaînaltul, care l-a creat pe el fără de tată și a arătat Allah Preaslăvitul și Preaînaltul adevărul despre Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) cu privire la ceea ce a precedat și la ceea ce a urmat creării sale în Coranul cel Nobil:

„Pomenește în Carte [Coranul] și de Maria, când ea s-a retras de la neamul ei într-un loc spre răsărit ~ Și a pus între ea și între ei un vâl! Și atunci am trimis la ea Duhul Nostru, care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat.

~ **A zis ea:** «Caut apărare la Cel Milostiv față de tine! Dacă tu ești cuvios, [nu te apropia de mine]!» ~ **I-a răspuns el:** «Eu sunt numai un Trimis al Domnului tău ca să-ți vestesc un

prunc curat!» ~ Însă ea a zis: «Cum să am eu un prunc, dacă nu m-a atins nici un bărbat și nici târfă nu sunt?» ~ I-a răspuns el: «Așa este! Dar Domnul tău a zis: „Acesta pentru Mine-i [un lucru] ușor! Și-l vom face Noi un semn pentru oameni și o îndurare din partea Noastră! Acesta-i un lucru [de mult] hotărât!”» ~ Și ea l-a zămislit și s-a retras cu el într-un loc depărtat. 23. Și-au apucat-o durerile lângă trunchiul unui curmal și a zis ea: «O, de aș fi murit înainte de aceasta și cu totul de-aș fi fost uitată!» ~ Dar [un glas] a strigat-o de sub ea, [zicându-i]: «Nu fi mâhnită! Domnul tău a făcut mai jos de tine un pârâiaș! ~ Și scutură spre tine trunchiul de curmal, căci el va lăsa

să cadă lângă tine curmale proaspete coapte! ~ Așadar, mănâncă, bea și fii fericită [de copilul tău]! Iar de vei vedea tu vreun om, **spune-i lui** : „Eu i-am juruit Celui Milostiv un post și de aceea nu voi sta astăzi de vorbă cu nici un om!”» ~ Apoi a venit cu el la neamul ei, purtându-l [în brațe]. **Și i-au zis ei**: «O, Maria, tu ai făcut un lucru îngrozitor! ~ O, soră a lui Aaron, tatăl tău nu a fost un om [făcător] de rău, iar mama ta nu a fost o târfă!» ~ Ea [Maria] a făcut semn spre el, **dar ei au zis**: «Cum să vorbim cu acela care este un prunc de leagăn?» ~ Dar el [pruncul] a zis: «Eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura și m-a făcut profet! ~ Și El m-a binecuvântat,

oriunde aş fi, şi mi-a poruncit
Rugăciunea [As-Salah] şi Dania
[Az-Zakah], cât voi trăi, ~ Şi
bunăcuviinţă faţă de născătoarea mea!
Şi nu m-a făcut pe mine trufaş, nici
ticălos! ~ Şi pacea fie asupra mea în
ziua în care m-am născut şi în ziua în
care voi muri şi în ziua în care voi fi
adus la viaţă [din nou]!» ~ [Spune,
Mohammed]: «Acesta este Isus, fiul
Mariei!» Aceasta este povestea
adevărată de care ei se îndoiesc! ~ Nu
se cuvine că Allah să-Şi atribuie un
fiu! Mărire Lui! Dacă El hotărăşte un
lucru, atunci El zice «Fii!», iar el
este!” [Coran, 19:16-35]

Prin Coranul cel Nobil, ni s-a arătat că
sarcina Fecioarei Maria cu Isus (Pacea

lui Allah fie asupra sa!) s-a produs ca urmare a suflării asupra ei a Îngerului Jibril (Pacea lui Allah fie asupra sa!) în vreme ce i s-a înfățișat ei în chipul unui om și i-a ordonat Allah lui să sufle peste ea și a pogorât suflarea lui până spre părțile ei intime și a rămas imediat după aceasta însărcinată așa cum ar rămâne însărcinată o femeie în momentul împreunării cu soțul ei, și a fost urmarea acesteia sarcina ei cu Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!). Sunt depărtate de aceasta cele susținute de evrei, cum că ar fi ea o adulteră, iar fiul ei ar fi un fiu ilegitim, ci, dimpotrivă, atât el, cât și mama lui sunt puri și lipsiți de orice murdărie, și este lipsită de orice păcat și a absolvit-o pe ea

Coranul de toate aceste acuzații, așa cum ne-a informat pe noi Allah despre aceasta:

„Și [adu-ți aminte] de aceea care și-a păstrat castitatea ei. Și am suflat Noi asupra ei prin duhul Nostru și am făcut din ea și din fiul ei semn pentru [toate] lumile.” [Coran, 21:91]

Natura umană a lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

Coranul cel Nobil a arătat adevărul în privința lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și a menționat că acesta este un supus binecuvântat al lui Allah și ales de către El pentru a transmite Mesajul Său neamului lui Israel după

Moise, și a evidențiat că mama lui era sinceră și pură, fiindu-i atât ei, cât și fiului ei specific ceea ce le este specific și altora dintre oameni – și mâncau ei, și beau, și se trezeau, și dormeau, și simțeau durerea, și chiar plâneau. Oare ar putea acela care are aceste calități să fie considerat ca fiind Divinitatea Însăși, **de vreme ce Divinității îi sunt străine toate aceste atribute în ansamblul lor?! În Coranul cel Glorios ni se spune:**

„Mesia, fiul Mariei, nu este decât un Trimis, asemenea Trimișilor de dinainte de el, iar mama lui este o femeie cu evlavie adevărată. Amândoi mâncau bucate [de rând]. Privește ce semne învederate le trimitem Noi și

apoi privește cum sunt ei îndepărtați [de la ele]!” [Coran, 5:75]

Divinitatea nu are nevoie de o soție, și nici de un fiu, pentru că el este Domnul și Stăpânul întregii creații și nu există altă Divinitate îndreptățită întru a fi adorată în afară de El, și nici nu există vreun stăpân asemenea Lui; iar a Îi asocia lui Allah un copil este dintre cele mai mari calomnieri aduse Acestuia, întrucât totul în afară de Allah sunt creații supuse Lui și devotate Lui, și umile față de El, fie prin vorba lor, fie prin natura lor, **așa cum a evidențiat Allah în Coranul cel Sfânt:**

„Și ei zic: «**Cel Milostiv și-a luat un fiu!**» ~ Voi spuneți un lucru cumplit! ~ Aproape că Cerurile se crapă de aceste [vorbe], Pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme, ~ Pentru că ei Îi atribuie Celui Milostiv un fiu, ~ În vreme ce nu se cuvine ca Cel Milostiv să-și ia un fiu! ~ Toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ vor veni la Cel Milostiv ca robi.” [Coran, [19:88-93](#)]

Cum ar putea avea El un fiu, de vreme ce un fiu nu înseamnă altceva decât apariția a două lucruri care se potrivesc între ele, identice sau asemănătoare – iar Allah Preaînaltul nu are El pe nimeni asemenea lui și nici egal, [așa cum a evidențiat Allah:](#)

„Spune: «El este Allah, Cel Unic! ~ Allah-us-Samad[2]! ~ El nu zămislește și nu este născut ~ Și El nu are pe nimeni egal!»” [Coran, 114:1-4]

Asocierea lui Allah cu un fiu nu este o chestiune nouă, ci, dimpotrivă este ea veche și de demult, atât cât și omul și a apărut odată cu existența primei forme de politeism căreia oamenii i-au dat curs, precum politeiștii arabi care susțineau că Allah este ginerele djinnilor și din El se nasc Îngerii despre care susțineau că sunt fiicele lui Allah, și Preamăreț este Allah față de ceea ce ei spun. [Allah Preaînaltul a spus în Coranul cel Glorios:](#)

„Întreabă-i pe ei: «Oare are Domnul tău [numai] fiice și ei au fii?» ~ Sau i-am făcut Noi pe Îngeri femei și ei au fost martori? ~ Iată că ei din pricina nelegiuirii lor spun: ~ «Allah a zămislit!» Ba ei sunt mincinoși! ~ A ales El fiicele înaintea fiilor? ~ Ce-i cu voi? Cum judecați? ~ Oare voi nu chibzuiți? ~ Sau aveți voi o dovadă limpede? ~ Aduceți cartea voastră, dacă spuneți voi adevăr? ~ Au plăsmuit ei că între El și între djnni ar fi înrudire, însă djinnii știu că ei vor fi aduși. ~ Laudă lui Allah! El este mai presus de ceea ce ei vorbesc! ~ Afară de robii lui Allah cei aleși.” [Coran, 37:149-160]

Rătăcirea și necredința evreilor și creștinilor au chemat la nedreptate și deformare și la a spune despre Allah vorbe fără de adevăr, cum că Allah ar avea un fiu, urmând astfel tradiția predecesorilor lor prin această afirmație pe care o minte sănătoasă nu o poate accepta după cum ne-a înștiințat Allah despre aceasta în Coran:

„Iudeii zic: «Uzayr este fiul lui Dumnezeu!», iar creștinii zic: «Mesia este fiul lui Dumnezeu!» Acestea sunt cuvintele lor, [rostite] cu gurile lor. Ei spun vorbe asemănătoare cu ale acelora care nu au crezut de dinaintea lor – Allah să-i nimicească! Cum [se înșeală ei], îndepărtându-se [de

Adevăr]! ~ Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, că Domni în locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit să nu adore decât un singur Dumnezeu, în afara căruia nu este [alt] Dumnezeu. Mărire Lui! El este deasupra celor pe care-i asociază Lui!” [Coran, 9:30-31]

Coranul ne spune în privința necredinței celui care consideră că Isus, fiul Mariei (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**), ar fi el însuși Allah, sau fiul lui Allah, sau parte din așa-zisa „Sfântă Treime” și a evidențiat că Mesajul la care a chemat Al-Mesiyh (**Mesia**) a fost credința în Unicitatea lui Allah și delăsarea de a Îi face asociați lui Allah, asemănându-se întru totul

celor ce l-au precedat dintre Profeți și Trimiși, după cum ne-a înștiințat Allah:

„Necredincioși sunt aceia care spun: «Dumnezeu e Mesia, fiul Mariei!» Doar a zis Mesia: «O, fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» Pe cel care așează lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul și cei nelegiuți nu vor afla ajutor. ~ Necredincioși sunt și aceia care spun: «Dumnezeu este treimea din trei.», căci nu există altă Divinitate în afară de [Allah] cel Unic și de nu vor înceta să vorbească astfel, îi va atinge și pe cei necredincioși dintre ei chin dureros. ~ Și, oare, nu vin ei să se

căiască la Allah și să-i ceară Lui iertare? Allah doară este Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător].”
[Coran, 5:72-74]

Evidențele logice pe care le aduce în discuție Coranul cel Nobil indică faptul că Allah este Creatorul, Cel cu Putere, Orânduitorul, Domnul tuturor și Stăpânitorul lor, Cel care creează ceea ce vrea și face ceea ce dorește, și niciunul dintre miracolele produse de Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) nu se puteau produce decât prin Ordinul și Vrerea lui Allah, și nicidecum dintr-un ordin decurs de la Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) însuși.

Coranul a evidențiat, de asemenea, că Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) și născătoarea sa nu dețin vreun rău și nici vreun bine, nici pentru ei, și nici pentru vreunul dintre ceilalți oameni, și nu dețin ei nici viața, și nici învierea lor. Allah Preaslăvitul și Preaînaltul nu are vreo nevoie de ei sau de vreuna dintre creațiile Sale, ci, dimpotrivă, creațiile, în totalitatea lor, sunt nevoiașe și sărace în raport cu Îndurarea Sa, **atunci când a spus Allah Preaînaltul:**

„Necredincioși sunt aceia care zic:
«**Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei.**»
Spune: «**Cine L-ar putea împiedica pe Allah, dacă ar voi să-l facă să piară pe Mesia, fiul Mariei, ca și pe mama lui și**

pe toți care se află pe Pământ? Ale lui Allah sunt împărăția Cerurilor și a Pământului, precum și ceea ce se află între ele. El creează ce El voiește. Și Allah este Al-Qadir [Cu putere peste toate]!» [Coran, 5:17]

Cu adevărat, Allah a revelat în Coran versete care avertizează cu privire la rătăcire și necredința neamului lui Israel și îi oprește pe ei de la deformare în privința religiei lor și de la a vorbi despre Allah fără a avea cunoștință și a evidențiat El faptul că Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!), despre care creștinii susțin că ar fi Dumnezeu sau fiul lui Dumnezeu sau parte din „Sfânta Treime”, nu este de fapt decât un om ca toți ceilalți – care se roagă

lui Allah și Îl adoră pe El, și nu se semețește de la a fi un supus umil al lui Allah și al Poruncilor Sale și cum că cel care se îngâmfează și se semețește în raport cu adorarea lui Allah, cu adevărat destinația lui nu va fi alta decât pedeapsa și veșnica sălășluire în Iad, așa cum ni s-a arătat în [Coranul cel Nobil](#):

„O, voi oameni ai Scripturii! Nu exagerați în privința religiei voastre și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este trimisul lui Allah, Cuvântul Său pe care El l-a transmis Mariei și un duh de la El. Credeți, așadar, în Allah și în Trimișii Săi. Și nu spuneți «**Trei!**» Opriți-vă de la aceasta și va fi mai bine

pentru voi. Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. Slavă Lui! Să aibă El un copil? Ale Lui [Allah] sunt cele din Ceruri și de pe Pământ și Allah este Al-Wakil [Cel mai bun Ocrotitor]. ~ Mesia nu se va dezice niciodată de la a-i fi rob lui Allah și nici Îngerii apropiați, iar acela care se dezice de la slujirea Lui și se arată trufaș îi va aduna la El laolaltă. ~ Cât despre aceia care cred și împlinesc fapte bune, acestora le va acorda răsplată din belșug, pe care o va mai și spori cu Harul Său. Cât despre cei care sunt semeți și trufași, acestora le va rândui chin dureros și nu vor afla pentru ei, în afară de Allah, Ocrotitor [și] Ajutor [Waleyy, Nasir].” [Coran, 4:171-173]

La polul opus celor care susțin că Isus ar fi Allah sau fiul lui Allah sau parte din „Sfânta Treime”, se află cu adevărat necredința și rătăcirea evreilor care îl acuzau pe Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) că ar fi un spirit diavolesc josnic și răutăcios, însă Allah a arătat în Coran neadevărul vorbelor lor și a consemnat că Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) este un suflet drept și nobil:

„O, voi oameni ai Scripturii! Nu exagerați în privința religiei voastre și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este Trimisul lui Allah, Cuvântul Său pe care l-a trimis Mariei și un Duh de la El. Credeți, așadar, în Allah și în

Trimișii Săi. Și nu spuneți «Trei!»
Opriți-vă de la aceasta și va fi mai bine
pentru voi. Allah nu este decât un
Dumnezeu Unic. Slavă Lui! Să aibă El
un copil? Ale Lui [Allah] sunt cele din
Ceruri și de pe Pământ și Allah este
Al-Wakil [Cel mai bun
Ocrotitor].” [Coran, 4:171]

Însă acest suflet, asemenea tuturor
celorlalte suflete create este legat de
Allah în sensul înnobilării și înălțării
sale, iar cuvântul „spirit” nu a fost
folosit doar cu privire lui Isus (Pacea
lui Allah fie asupra sa!), ci și la Adam,
care este legat el de Allah și de Duhul
Său în sensul înnobilării și măririi sale,
așa cum găsim în Coranul cel Glorios:

„Când Domnul tău le-a zis Îngerilor:
«Eu voi crea un om din lut! ~ Când Eu
îl voi fi plăsmuit și voi fi suflat în el
din Duhul Meu, voi să cădeți dinaintea
lui, prosternându-vă!»” [Coran, 38:71-
72]

După cum am văzut deja în privința
nașterii lui Isus (Pacea lui Allah fie
asupra sa!), și pe Îngerul Jibril
(Gavriil) l-a numit Allah „un duh” de
la El și aceasta atunci când a fost trimis
pentru a îi vesti Fecioarei Maria un
prunc pur și neprihănit:

„Pomenește în Carte [Coranul] și de
Maria, când ea s-a retras de la neamul
ei într-un loc spre răsărit ~ Și a pus
între ea și între ei un văl! Și atunci am

trimis la ea Duhul Nostru , care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat.”
[Coran, 19:16-17]

De asemenea, Coranul a fost numit de către Allah „ar-ruh” (sufletul/spiritul) de vreme ce prin el sunt înviate inimile prin aceea că le oferă lor pace sufletească și stabilitate și tot astfel învie prin el societățile, prin acelea pe care le pune în practică întru atingerea optimului chestiunilor legate de sălășluirea oamenilor împreună în această viață lumească, prin oferirea fiecăruia a dreptului său și protejarea indivizilor și a proprietăților și averilor acestora, așa cum ne-a arătat Allah în Coranul cel Sfânt:

„Astfel, ți-am revelat Noi un Duh, la porunca Noastră. Tu nu ai știut [mai înainte] ce este Cartea și ce este credința, însă Noi am făcut-o lumină cu care călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Și tu călăuzești pe un drum drept.” [Coran, 42:52]

Profetia oferită lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

Coranul cel Nobil ne-a arătat că toți Profetii (Pacea lui Allah fie asupra lor!), mai noi sau mai de demult, se trag din urmașii lui Noe și ai lui Avraam (Pacea lui Allah fie asupra lor!) și tot astfel, Cărțile Sfinte au fost pogorâte urmașilor acestor doi nobili Profeti, printre care și Profetului

nostru, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care se trage din urmașii lui Ismail, fiul lui Avraam (Pacea lui Allah fie asupra sa!), așa cum a evidențiat Allah în Coranul cel Glorios:

„Noi i-am trimis pe Noe și pe Avraam și le-am dăruit urmașilor lor Profeția și Scriptura și printre ei au fost unii bine călăuziți, însă mulți dintre ei au fost ieșiți din drum.” [Coran, 57:26]

Printre bazele credinței musulmanilor, se află și credința în Trimișii lui Allah Preaînaltul în totalitatea lor. Cu adevărat, a fost menționată în Coran porunca de a îi preamări pe ei și de a îi

iubi pe ei și de a manifesta un înalt respect față de ei, și protejarea lor, și încercarea de a răspândi iubirea lor printre oameni și credința în ceea ce le-a fost pogorât lor de către Allah Preaslăvitul și Preaînaltul, și dintre acești Trimiși este și Isus, fiul Mariei (Pacea lui Allah fie asupra sa!), care a fost privilegiat cu un statut măreț și o poziție nobilă printre ei, după cum ni se spune în Coranul cel Nobil:

„Spuneți: «Noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și ceea ce a fost trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și semințiilor; în ceea ce le-a fost dat lui Moise și lui Isus și în ceea ce le-a fost dat [tuturor] Profetilor de către Domnul lor. Noi nu

facem deosebire între ei! Noi Lui Îi suntem supuși [musulmani]!» ~ Dacă ei vor crede în ceea ce voi credeți, vor fi pe calea cea bună! Dar dacă ei se vor abate, înseamnă că ei se găsesc într-o schismă și Allah te va feri de [răul] lor, căci El este As-Sami', Al-'Alim [Cel care Aude Totul și este Atoateștiutor].” [Coran, 2:136-137]

Cu adevărat, înaintea trimiterii la ei a Profetului Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!) erau oamenii neamului lui Israel înjosiți și nedreptățiți și subjugăți pe Pământ, după cum ne-a informat Allah:

„[Aduceți-vă voi aminte că] Noi v-am izbăvit de neamul lui Faraon care v-a

supus la cel mai rău chin, i-a măcelărit pe fiii voștri și le-a lăsat în viață pe soțiile voastre. Aceasta a fost grea încercare de la Domnul vostru!” [Coran, 7:141]

Allah i-a binecuvântat pe ei prin trimiterea Profetului Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și prin această nobilă trimitere și a fost schimbată situația lor de la inferioritate la noblețe și de la sărăcie în bogăție:

„Și i-am făcut Noi pe fiii lui Israel să treacă Marea. Și au venit ei la un neam care se închina unor idoli. Atunci i-au zis ei: «O, Moise! Fă-ne nouă un zeu, așa cum au și ei zei!» Dar el le-a

răspuns: «Voi sunteți un neam de neștiutori!» [Coran, 7:138]

Apoi, a trecut timpul peste legământul neamului lui Israel și cei mai mulți dintre ei au deviat de la orientarea religioasă cu care venise Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și au nedreptățit și au făcut ei stricăciune pe Pământ și au mințit și i-au ucis pe Profeți și pe cei dreptcredincioși dintre ei și unii dintre ei au negat chiar Mesajul trimis și Judecata și Pedepșa și s-au scufundat în poftă și dorințe, și au mâncat averile oamenilor pe nedrept. Și atunci li l-a trimis lor Allah pe Isus, fiul Maiei, ca Trimis (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și l-a învățat pe el Tora și Evanghelia, pentru a îi

întoarce pe ei la orientarea religioasă și la izvorul, originea cea pură și dreaptă, care să îi salveze de rătăcirea în care se aflau:

„Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei, întărind [Tora] care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, întărind Tora care se afla dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.” [Coran, 5:46]

Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) l-a chemat pe neamul lui Israel la adorarea lui Allah, Unicul, și în Mesajului Său, precum și la punerea în practică a prescripțiilor Evangheliei; și a făcut aceasta în cel mai bun mod cu putință,

așa cum a evidențiat Allah în Coranul cel Glorios:

„Și în el veți avea multe roduri din care veți mânca. ~ Iar nelegiuiții vor petrece în veci în chinurile Gheenei.”
[Coran, 43:73-74]

Atunci când Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a văzut înverșunarea lor întru necredință, a căutat el sprijin la poporul său spunând: Cine mă face pe mine învingător și mă sprijină pe mine și este alături de mine și rabdă cu mine pe drumul răspândirii religiei lui Allah și a chemării la aceasta printre oamenii poporului lor? Și au crezut în el „Al-Hauariyyun” (Apostolii) și aceștia au fost în număr de 12 bărbați, care au

făcut legământ cu el pentru răspândirea religiei lui Allah și chemarea la ea în rândul poporului lor și întru a răbda celor pe care le vor întâmpina pe acest drum:

„Apoi, când Isus a simțit necredința lor, le-a zis: «Cine sunt sprijinatorii mei [în chemarea] la Allah?» Apostolii au răspuns: «Noi suntem sprijinatorii [religiei] lui Allah! Noi credem în Allah și fă mărturie că noi [lui Allah] Îi suntem supuși [musulmani]! ~ Doamne! Noi credem în ceea ce Tu ai pogorât și-l urmăm pe Trimis, deci scrie-ne pe noi printre cei care fac mărturie.!»” [Coran, 3:52-53]

Descrierea lui Isus – atributele și privilegiile sale

Coranul îl caracterizează pe Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) cu calități ce indică poziția privilegiată pentru Allah a acestui nobil Trimis, precum și deținerea de către el a calităților perfecțiunii umane care îl îndreptățesc să dețină acest statut măreț și această poziție înaltă și nobilă, așa cum a evidențiat Allah în Coranul cel Glorios:

„El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste și va fi dintre cei evlavioși.”

[Coran, 5:46]

În Coranul cel Nobil s-a menționat că acest Trimis este susținut de către Allah și se află sub pavăza Sa, fiind binecuvântat cu o credință adevărată și o convingere dreaptă absolută și a spus Allah Preaînaltul:

„I-am dăruit lui Moise Cartea și am făcut să-i urmeze alți Trimiși. I-am dat lui Isus [‘Isa], fiul Mariei [Maryam], semnele deslușite și l-am întărit pre el cu duhul sfânt. Însă de fiecare dată când a adus la voi un Trimis, ceea ce nu plăcea sufletelor voastre, v-ați semețit și pe o parte dintre Trimiși i-ați învinuit de minciună, iar pe o altă parte i-ați răpus.” [Coran, 2:87]

Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a fost descris ca fiind un model de dreaptă credință și un minunat exemplu de credință, adorare, devoțiune și sinceritate întru Allah Preaslăvitul și Preaînaltul, iar pogorârea sa la Sfârșitul Lumii este unul dintre semnele majore ale apropierii Zilei de Apoi:

„Și când a fost dat fiul Mariei ca pildă, atunci neamul tău s-a veselit, ~ Zicând ei: «Oare zeii noștri sunt mai buni sau el?» Și nu ți l-au dat ție ca pildă, decât pentru ceartă. Ba ei sunt un neam [de oameni] gâlcevitori. ~ El nu este decât un rob, asupra căruia Noi ne-am revărsat harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru fiii lui Israel. ~ Și

de am fi voit Noi, am fi făcut în locul vostru Îngeri care să vă urmeze pe Pământ. ~ Și el va fi un semn pentru Ceas; deci nu vă îndoiiți în privința lui și urmați-mă pe mine, căci aceasta este o Cale Dreaptă!” [Coran, 43:57-61]

De asemenea, l-a caracterizat pe el Trimisul lui Allah, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin dreapta credință și pietate atunci când le-a spus companionilor săi:

„«Veți voi aduși în Ziua Judecării desculți și goi, fără de veșmânt.»», apoi a recitat:

„Așa cum am făcut Noi prima făptură, o vom face din nou. Aceasta este o promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o îndeplinim.” [Coran, 21:104]

«Prima creație care va fi îmbrăcată va fi Avraam (Pacea lui Allah fie asupra lui!), apoi oamenii dintre cei de din dreapta și dintre cei de din stânga și voi spune eu: „Companionii mei, companionii mei!” și se va spune: „Cu adevărat, nu au încetat ei de la a se întoarce de la religie după ce i-ai părăsit tu pe ei. Apoi voi spune eu așa cum a spus supusul cel dreptcredincios Isus, fiul Mariei:

„Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: «Adorați-L pe Allah,

Domnul meu și Domnul vostru!» Și am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine, ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martor tuturor lucrurilor! ~ De-i osândești, ei sunt doară robii Tăi, iar de-i ierți pe ei, Tu ești Al-‘Aziz, Al-Hakim [Atotputernic și Înțelept]!” [Coran, 5:117-118]»” (Bukhari, Muslim și nasa’i)

Însă, în ceea ce privește calitățile sale fizice, l-a caracterizat pe el Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus:

„Nu există (alt) Profet între mine și Isus, fiul Mariei, și cu adevărat va

coborî el. Așadar, dacă îl veți vedea, recunoașteți-l – este el un bărbat potrivit de statură, nici prea înalt, și nici prea scund, nici prea gras și nici prea slab, (tenul lui este) mai mult spre roșiatic și alb, pare că din (parul) său ar picura apa fără a fi însă ud...” (Abu Dawud)

De asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Profeții sunt frați cu mame diferite și religia lor este una. Cu adevărat, cel mai presus dintre oameni este Isus, fiul Mariei, pentru că nu există între mine și el vreun alt Profet, și cu adevărat va coborî el, așadar, dacă îl veți vedea,

recunoașteți-l! Cu adevărat, este el un bărbat potrivit de statură, cu tenul între roșeață și albeață, iar din (părul) său se pare că ar picura (apă), fără a fi el ud. Va distruge el crucea și va ucide porcul și va institui „jiziyah” (impozitul pentru necredincioși) și va distruge sectele religioase, până ce va fi distrus tot ceea ce va exista în acele vremuri în afară de Islam. Și îl distruge Allah în vremea sa pe Al-Masiyh Ad-Dajjal cel mincinos și se va institui pacea și siguranța pe Pământ, până într-acolo încât va domni pe Pământ o bogăție luxuriantă și puiul de cămila va sta împreună cu leul, și tigrii cu vacile, și lupii cu oile, și se vor juca copiii și flăcăii cu șerprii, fără a își face vreun

rău unul altuia, și va dăinui ceea ce va voi Allah să dăinuiască, după care va muri el, iar musulmanii vor împlini Rugăciunea (de înmormântare) pentru el, apoi îl vor îngroapă.” (Ahmad)

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus într-o altă relatare:

„I-am văzut pe Isus, pe Moise și pe Avraam (în noaptea Ascensiunii în Ceruri); și în ceea ce îl privește pe Isus – fața lui era roșiatică, părul ondulat și pieptul larg...” (Bukhari)

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a arătat că credința în cele cu care a

venit Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) este dintre cele ce completează credința unui dreptcredincios și dintre motivele intrării în Paradis, atunci când a spus:

„Cine a mărturisit că nu există altă Divinitate în afară de Allah Unicul, care nu are pe nimeni egal, și că Mohammed este Robul și Trimisul Său, și că Isus este Robul lui Allah și Trimisul Său și un Cuvânt de la El pe care l-a pogorât Mariei, și un Duh de la El, și cum că Raiul este adevărat, și Iadul este adevărat, îl va face Allah pe el să intre în Paradis, indiferent de faptele lui.” (Bukhari)

Credința în Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) este dintre acelea care sporesc faptele bune și ridică în trepte (de evlavie și supunere față de Allah) de vreme ce a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Dacă un bărbat a educat-o pe o roabă de-a sa și a făcut aceasta în cel mai bun mod cu putință, și a învățat-o pe ea și a făcut aceasta în cel mai bun mod cu putință, apoi a eliberat-o pe ea și s-a căsătorit cu ea, va avea el doua răsplăți (consemnate); și dacă a crezut el în Isus, fiul Mariei, și apoi a crezut în mine, va avea el două răsplăți (consemnate); și dacă robul a fost cu teama de Domnul său și i s-a supus

Stăpânului Său va avea el două răsplăți (consemnate).” (Bukhari)

Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și Ad-Dajjal (Anticristul)

Coranul ne spune că pogorârea lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) la Sfârșitul Lumii este unul dintre semnele majore ale apropierii Ceasului (de pe urmă) și un indiciu al apropierii Zilei Judecății, așa cum ne-a informat Allah:

„Zicând ei: «Oare zeii noștri sunt mai buni sau el?» Și nu ți l-au dat ție ca pildă, decât pentru ceartă. Ba ei sunt un neam [de oameni] gâlcevitori. ~ El nu este decât un rob, asupra căruia Noi

ne-am revărsat harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru fiii lui Israel. ~ Și de am fi voit Noi, am fi făcut în locul vostru Îngeri care să vă urmeze pe Pământ. ~ Și el va fi un semn pentru Ceas; deci nu vă îndoiiți în privința lui și urmați-mă pe mine, căci aceasta este o Cale Dreaptă!” [Coran, 43:58-61]

Datorită statutului său privilegiat, l-a ales pe el Allah pentru a îl ucide pe Al-Masih Ad-Dajjal și pentru a răspândi Islamul și chemarea la acesta în vremuri în care păcatele și confuzia și devierea vor fi sporit și se va fi denaturat constituția naturală a oamenilor și va fi devenit ceea ce este bun rău și ceea ce este rău bun, și pentru a institui dreptatea și a răspândi

pacea spre Sfârșitul Lumii, așa cum a evidențiat aceasta Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin vorbele sale:

„O, voi oameni! Cu adevărat nu a fost vreo ispită pe fața Pământului încă de la crearea de către Allah a primului urmaș al lui Adam mai mare decât Ad-Dajjal; și cu adevărat nu a trimis Allah vreun Trimis decât avertizând el comunitatea sa cu privire la Ad-Dajjal. Și eu sunt ultimul dintre Profeți și voi sunteți ultima națiune, iar el (Ad-Dajjal) își va face apariția printre voi, fără îndoială, și dacă se va ivi el în vreme ce eu sunt printre voi, cu adevărat voi fi eu un apărător pentru fiecare musulman, iar dacă își va face

el apariția după mine, atunci fiecare își va fi apărător lui însuși. Și jur pe Allah că voi fie eu urmat de fiecare musulman. Și cu adevărat își va face el apariția dintr-o zonă undeva între Shaam (**Siria**) și Irak și va face el stricăciune în dreapta și în stânga. O, voi, supuși ai lui Allah, o, voi, oameni! Așadar luați aminte, căci cu adevărat o să vi-l descriu eu pe el vouă într-o modalitate în care nu v-a mai fost vouă descrisă de niciun Profet mai înainte de mine. **Va spune el:** Eu sunt Domnul vostru! – Însă nu îl veți vedea voi pe Domnul vostru până ce nu veți muri voi; și cu adevărat are el numai un ochi, iar Domnul vostru cu adevărat nu este el astfel; și cu adevărat sta scris

între ochii lui „Kaafir” (necredincios) și poate citi această fiecare dreptcredincios, de cunoaște el scrierea sau nu o cunoaște; și dintre ispitele lui este și aceea că va avea cu el un rai și un iad, însă raiul lui este Iadul și iadul lui este Raiul. Așadar, cel care va fi încercat (în greutate) cu focul său să caute adăpost la Allah și să citească versetele de început ale Surei Al-Kahf. Și dintre ispitele sale este și aceea că va spune unui beduin: «Ce părere ai dacă ți-i voi aduce ție (la viață) pe mama ta și pe tatăl tău, oare vei mărturisi tu că sunt eu Domnul tău?» Și va spune el: «Da.» Și va face el doi diavoli să semene cu mama și cu tatăl lui și vor spune ei: «O, fiule, urmează-l

pe el, căci cu adevărat este el Domnul tău.» Și dintre ispitele sale este și aceea că va lovi un suflet și îl va ucide, apoi îl va tăia pe el în două jumătăți și va spune: «Priviți la acest rob al meu! Cu adevărat îl voi învia eu pe el și va mărturisi că nu are alt Domn în afară de mine!» Și îl readuce pe el la viață Allah și îi va spune lui: «Cine este Domnul tău?» Și va răspunde: «Domnul meu este Allah, iar tu ești dușmanul lui Allah, tu ești Ad-Dajjal și jur pe Allah că nu am avut eu o viziune mai clară asupra ta decât o am astăzi.» Și cu adevărat dintre ispitele sale este și aceea că îi va porunci cerului să plouă și va ploua, și îi va porunci Pământului să rodească și va rodi. Și

dintre ispitele sale este și aceea că va trece pe lângă creaturi care îl vor recunoaște pe el ca mincinos, și nu rămâne vreuna dintre ele nedistruse. Și dintre ispitele sale este și aceea de a trece pe lângă alte creaturi și ele vor crede în el, și va cere el cerului să plouă și va ploua, și va cere el pământului să rodească și va rodi, până ce cunosc ei nemaipomenite fețe ale prosperității. Si nu rămâne nimic pe Pământ fără să îl fi văzut pe el și fără să i se fi înfățișat el lui, în afară de Mecca și Medina. Și nu se apropie el de ele prin vreuna dintre părțile acestora decât întâmpinându-l pe el Îngerii cu săbiile scoase.

În vreme ce el va aștepta afară, va fi zguduita Medina și neamul ei de trei ori, și nu va rămâne în ea vreun ipocrit sau vreo ipocrită decât făcându-i-se vizibil lor, iar cel mojik va fugi de ea pentru a îl întâlni pe el.

S-a spus: «Și unde sunt arabii în acea zi?» A spus: «Ei sunt în acea zi puțini, iar conducătorul lor este un om drept.» Și în vreme ce înaintează pentru a îi conduce pe ei în Rugăciunea de dimineață, va pogori printre ei Isus, fiul Mariei, și se va retrage acest imam mergând înapoi, lăsându-i loc pentru a înainta (și a îi conduce în Rugăciune) lui Isus. Însă Isus va pune mâna pe spatele lui și va spune: «Pentru tine a fost făcută această Rugăciune.», și îi

conduce pe ei în Rugăciune imamul lor. Iar după ce a terminat el Rugăciunea, **va spune Isus:**

«**Deschideți ușa!**» Și o deschid ei și în spatele ei se afla Ad-Dajjal și împreună cu el șaptezeci de mii de evrei, fiecare dintre ei purtând săbii. Și de cum l-a privit pe el Ad-Dajjal s-a topit precum se topește sarea în apă și se va îndepărta el fugind. Îl prinde însă pe el la poarta dinspre Răsărit și îl ucide **(Isus)** pe el și îi înfrânge Allah pe evrei. Și nu rămâne nimic din cele pe care le-a creat Allah și după aceea nu va fi vreun evreu ascuns fără a îl face Allah pe acesta să vorbească – si nicio piatră și niciun pom și niciun zid și niciun animal fără a îl face Allah pe el

să spună: «O, supus al lui Allah, o, musulmanule! În spatele meu se afla un evreu, vino și ucide-l pe el!»; în afară de Al-Ghardaqah, care este dintre copacii lor și nu va vorbi. Și va fi Isus, fiul Mariei, un conducător corect al națiunii mele și un lider religios (imam) drept – va sparge crucea, și va omorî porcul, și va institui al-jiyzah (impozitul pentru necredincioși) și nu va lua el milostenia și nu vor ajunge la el vreo oaie și nici vreo cămilă (date ca milostenie). Și va face el să dispară dușmănia și ura până într-acolo că un copilandru își va vârî mâna în gura unui șarpe și o va scoate el fără nicio vătămare și va lovi un prunc pe un leu și acesta nu îi va face lui niciun rău; și

va fi lupul printre oi asemenea câinelui (care le păzește pe ele). Și pacea va umple Pământul, așa cum un vas este umplut de apă, și se va vorbi o singură limbă, și nu va fi adorat decât Allah, iar războirea și vrajba se vor fi sfârșit.

Și se vor pierde averile celor din neamul Quraish și va fi Pământul asemeni unei pulbere de argint și plantele vor ieși și vor rodi până într-acolo că se va aduna un întreg grup de oameni pentru a mânca împreună un ciorchine de strugure și se vor satura ei și se va strânge un grup de oameni pentru a mânca o rodie și se vor sătura ei toți din ea.

Și va valora un taur atâția, și atâția, și atâția, iar un cal va valora dirhami; și aceasta în pofida faptului că cu trei ani înainte de ivirea lui Ad-Dajjal erau pe Pământ (**mari**) greutateți și oamenii erau încercați cu o foamete cumplită, pentru ca în primul an va porunci Allah Cerurilor să țină în ele o treime dintre ploile sale, și îi va cere Pământului să rețină în el o treime dintre plantele sale; apoi în cel de-al doilea an poruncește Cerului să rețină el două treimi din ploile sale și poruncește Pământului să rețină două treimi din plantele sale; apoi în cel de-al treilea an va porunci Cerului să rețină ploaia sa în întregime și nu va pica nicio picătură, și va porunci Pământului să

rețină plantele sale și nu va încolți nicio verzitură; și nu rămâne vreo vietate decât fiind distrusă, în afară de ceea ce va voi Allah.” (Ibn Majjah)

S-a spus: Și ce îi va face (ce îi va ajuta) pe oameni să trăiască în acele vremuri? Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„At-Tahlil (La ilaha illa Allah = Nu există altă Divinitate în afară de Allah), At-Takbir (Allahu Akbar = Allah este Cel mai Mare) și At-Tahmid (Alhamdulillah = Laudă lui Allah), iar acestea vor lua pentru ei locul hranei.” (Bukhari, Sahih Al-Jami’a)

Miracolele Divine oferite Profetilor

Allah i-a trimis pe Mesagerii Săi și i-a înzestrat pe ei cu miracole palpabile pentru a fi ele semne doveditoare ale adevărului Mesajului lor. De regulă, întrucât aceste miracole erau palpabile, se încheiau și dispăreau, iar odată cu dispariția timpurilor lor nu au mai crezut în ele decât cei care care fuseseră prezenți în acele timpuri.

Mesajul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost unul general valabil și încheietor al celor precedente lui și astfel, fără doar și poate, că apărea necesitatea unui miracol permanent și nepieritor care să dăinuie de-a lungul

vremurilor si până în Ceasul de Apoi și care să fie o probă pertinentă pentru întreaga creație și o mărturie pentru generațiile următoare cu privire la adevărul Mesajului Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Miracolele Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu au fost palpabile și concrete, senzoriale, asemenea miracolelor Profetilor de dinaintea sa, tocmai datorită faptului că tipul de miracol senzorial nu poate împlini acest rol și nu este potrivit pentru acest scop, întrucât el dispare odată cu dispariția acțiunii sale și nu crede în el decât acela care a fost martor și pentru

aceasta miracolul lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un Mesaj revelat, ce va dăinui până la sfârșitul lumii și aceasta pentru că a venit el într-o vorbire care combate ceea ce este uzual și obișnuit, atât din punctul de vedere al stilului și al metaforelor, cât și al informațiilor furnizate despre ceea ce este necunoscut. Atât oameni, cât și djinnii, împreună și separat, s-au găsit în imposibilitatea de a veni cu o sură asemenea lui, într-o vreme în care neamul său (arabii) erau recunoscuți pentru elocvența lor în vorbire. Tot astfel, nici cei care le-au urmat în toate vremurile ce au purces, în pofida încercărilor și opozițiilor și

străduințelor lor pentru a dovedi inexistența miracolului Coranului, nu au reușit să facă aceasta și nici măcar nu au putut aduce un verset asemenea lui, deși se aflau ei într-unul dintre cele mai de vârf secole din punctul de vedere al înfloririi limbii arabe. Astfel, Coranul cel Nobil a fost miracolul nepieritor al Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care spunea evidențiind acest adevăr:

„Nu i-a fost data vreunui Profet Profeția decât dându-i-se lui semne în care oamenii au crezut, în vreme ce mie mi-a fost dăruită Revelația ce mi-a fost trimisă și eu nădăjduiesc să fiu în Ziua de Apoi cu mai mulți supuși,

decât oricare dintre ei.” (Bukhari și Muslim)

Miracolele Profetului Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

După cum am spus deja, unii oameni se opun și nu cred în Profeți, luându-i în considerare doar pe idoliilor lor palpabili și pentru aceasta i-a susținut Allah pe Profeții Săi cu miracole care să probeze adevărul Mesajului cu care El i-a trimis și toate acestea nu se produc decât și numai prin Porunca lui Allah, prin Voia și susținerea Lui, după cum ni se spune în Coranul cel Glorios:

„Am trimis Noi Profeti și mai înainte de tine. Și le-am dat lor soațe și urmași. Însă niciun Trimis nu a putut să aducă vreun semn decât cu Voia lui Allah. Și fiecare soroc a fost scris într-o Carte.” [Coran, 13:38]

Miracolele pe care le-a făcut posibile Allah Profetilor Săi erau în conformitate cu cele despre care erau vestiți oamenii popoarelor lor. Astfel, pentru că poporul lui Moise (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) era recunoscut pentru vrăjitorie, miracolul său a fost cel al toiagului care înfuleca făcăturile vrăjitorilor, care făceau toiagele și sforile lor să se șerpuiască ca și șerpui până într-acolo încât teama a fost resimțită în sinea sa chiar și de Moise.

Allah Preaslăvitul și Preaînaltul ne spune povestea lui Moise cu vrăjitorii care vrăjiseră ochii oamenilor și îi îngrozeau pe ei cu vrăjitoriile lor, însă a făcut Allah să se strice vrăjitoria lor și a întors împotriva lor propriile lor înșelăciuni și a făcut să izbândească adevărul și dreptatea și a fost învins ceea ce era rău:

„Și au venit vrăjitorii la Faraon și au zis: «Vom avea noi parte de răsplată, dacă noi vom fi cei biruitori?» ~ Le-a răspuns: «Da! Și veți fi voi, fără îndoială, dintre cei apropiați mie!» ~ [Atunci] au zis ei: «O, Moise! Vrei să arunci tu [primul] ori suntem noi cei care aruncă [primii]?» ~ Le-a răspuns [Moise]: «Aruncați voi!» Și când au

aruncat ei, au fermecat ochii oamenilor și i-au înfricoșat și au adus vrajă mare!

~ Și i-am revelat Noi lui Moise:

«Aruncă toiagul tău!» Și iată că el a înșfăcat ceea ce ei izvodiseră. ~ Și astfel adevărul a ieșit la iveală, iar ceea ce făceau ei a pierit. ~ Și ei [Faraon și dregătorii săi] au fost biruiți acolo și s-au întors rușinați. ~ Și s-au aruncat vrăjitorii, prosternându-se. ~ [Și] au zis ei: «Credem în Domnul lumilor, ~ În Domnul lui Moise și Aaron!» ~ A zis Faraon [atunci]: «Ați crezut în el mai înainte ca eu să vă fi îngăduit? Acesta este un vicleșug pe care l-ați urzit față de cetate, pentru ca să scoateți din ea poporul lui. Dar veți afla voi în curând!» [Coran, 7:113-122]

Tot astfel și Profetul Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) a fost trimis unui popor care era vestit între ale medicinei și în știință și erau astfel miracolele sale în concordanță cu civilizația poporului său și acestea făceau să sporească credința lor în el și le-a vorbit el oamenilor pe când era încă un prunc, și făcea el din pământ forma unei păsări, apoi sufla în ea și ea devenea o pasăre, cu voia lui Allah, și tămăduia orbii și leproșii și învia morții, cu voia lui Allah, și vestea oamenilor despre ceea ce mâncau și despre ce agoniseau în casele lor, așa cum ne-a arătat Allah în Coranul cel Sfânt:

„Și când Allah va zice: «Isus, fiu al Mariei, adu-ți aminte de Harul Meu asupra ta și asupra mamei tale, când Eu te-am întărit cu Duhul Sfânt, să vorbești oamenilor din leagăn și când vei fi bărbat în toată firea! Eu te-am învățat scrierea, înțelepciunea, Tora și Evanghelia. Iar când tu ai plăsmuit din lut chipul unei păsări, cu voia Mea, și ai suflat asupra lui, s-a făcut pasăre, cu voia Mea. Și i-ai tămăduit, cu îngăduința Mea, pe cel orb și pe cel lepros! Și ai făcut morții să vină la viață, cu îngăduința Mea. Și i-am respins pe fiii lui Israel de la tine, când tu le-ai adus semnele învederate. Iar aceia dintre ei care nu au crezut au zis:

Aceasta nu este decât vrăjitorie
limpede!» [Coran, 5:110]

Dintre miracolele și binecuvântările cu care l-a înzestrat pe el Allah, este și acela că a răspuns El rugii sale atunci când i-au cerut lui cei care îl urmau să se pogoare pentru ei o masă din cer pentru a se liniști inimile lor și pentru a recunoaște adevărul Mesajului său. Și s-a rugat el Domnului său, iar Allah i-a răspuns lui:

„[Amintește-ți tu] când apostolii au zis: «O, Isus, fiu al Mariei, poate, oare, Domnul tău să ne coboare o masă servită din cer?» El le-a zis: «Fiți cu frică de Allah, dacă sunteți credincioși!» ~ Ei au zis: «Voim să

mâncăm din ea, ca să se liniștească inimile noastre și ca să știm că tu ne-ai spus nouă numai adevărul și să fim întru aceasta printre martori.»” [Coran, 5:112-113]

Profeții și chemarea la credința în Unicitatea lui Allah

Cu adevărat, originea religiei tuturor Profeților este una singură, întrucât toate Mesajele acestora vin de la Allah, așa cum El Însuși, Preaînaltul, ne-a înștiințat despre aceasta în Coranul cel Glorios:

„Sau iau ei în locul Lui alți dumnezei? Spune: «Aduceți dovada voastră!»
Acesta este Mesajul celor care sunt cu

Mine și Mesajul celor de dinainte de Mine!» Însă cei mai mulți dintre ei nu cunosc Adevărul și se întorc. ~ Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă Divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!»” [Coran, 21:24-25]

Așadar, problematica Unicității lui Allah este cea în jurul căreia se rotesc toate învățămintele prescripțiilor religioase Islamice, așa cum de altfel se regăsește ea și în toate celelalte Mesaje cerești anterioare care chemau la credința în Unicitate lui Allah și la sinceritatea și devoțiunea întru adorarea Lui. Acesta este de altfel și scopul creării de către Allah a omului,

În virtutea căruia au fost făcute să existe Raiul și Iadul, iar normele religioase cu care Profeții au venit sunt o chemare la atingerea celor mai înalte trăsături de caracter și respingerea și delăsarea de ceea ce este josnic și moșic, **așa cum a evidențiat Allah:**

„El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care Ți-am revelat-o ție și am prescris-o **pentru Avraam și Moise și Isus: «Întemeiați religia și nu vă despărțiți întru ea!»** Li se pare prea Mare politeștilor aceea la care tu îi chemi. Allah îi alege [pentru Aceasta] pe aceia pe care El voiește și îi călăuzește către El pe aceia Care se căiesc.” [Coran, **42:13**]

Acesta este testamentul tuturor
Profeților pentru popoarele lor, în
general, și pentru urmașii lor, în mod
special, și în miezul acestuia se afla
tocmai chemarea la credința în
Unicitatea lui Allah și devoțiunea întru
adorarea Acestuia, Unicul, așa cum ne-
a arătat Allah aceasta în privința lui
Jacob (Pacea lui Allah fie asupra sa!):

„Sau ați fost voi martori când a venit
moartea la Iacob, atunci când el i-a
întrebat pe fiii lui: «Pe cine veți adora
voi după moartea Mea?» Și i-au
răspuns ei: «Voim să-l adorăm pe
Domnul tău și pe Domnul părinților tăi
Avraam, Ismail și Isaac, pe Domnul
cel Unic. Noi numai Lui îi vom fi
supuși [musulmani]!»” [Coran, 2:133]

O rațiune dreaptă și o minte sănătoasă refuză a I se face asociați lui Allah și aceasta pentru că politeismul exprimă o lipsă, un deficit a ceea ce este adorat, și aceasta reprezintă o murdărie și o nedreptate în raport cu Allah, Creatorul și Făcătorul Universului. Dacă asocierea (**shirk-ul**) este ea dintre cele refuzate chiar și de către oameni, dacă ar trebui să împartă puterea între ei, ce să mai spunem atunci despre Stăpânul acestor creații, iar această asociere (**shirk**) este o nulitate și un joc care nu poate fi acceptată în ceea ce Îl privește pe Allah:

„Noi nu am creat Cerul și Pământul și ceea ce se află între ele, jucându-Ne! ~ Dacă am fi voit să facem o joacă, am fi

făcut-o [din lucrurile apropiate] de Noi, dacă am fi făcut-o. ~ Dimpotrivă, Noi lovim cu adevărul deșertăciunea și o facem să dispară și iată că ea este ca și moartă. Și va fi vai de voi pentru ceea ce îi puneți Lui în seamă! ~ Ai Lui sunt cei din Ceruri și de pe Pământ, iar aceia care sunt lângă El nu se socotesc prea mari pentru a-L adora și nici nu ostenesc ei. ~ Ei Îi aduc laudă noaptea și ziua fără să se domolească.” [Coran, [21:16-20](#)]

Așa cum Allah este Preaînalt în raport cu presupunerea de a acționa în joacă și sub formă de amuzament, tot astfel este el Preaînalt și în raport cu a i se atribui lui un fiu, pentru că dintre chestiunile presupuse logic de acest

enunț este și acela că impune existența unei soții, iar acesta este un fapt imposibil de susținut în privința lui Allah și Preaînalt este El în raport cu aceasta:

„Făcătorul desăvârșit [Badi'] al Cerurilor și al Pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soață? El le-a creat pe toate și El pe toate le știe. ~ Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu există altă Divinitate în afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El este peste toate ocrotitor! ~ Privirile nu-L ajung, însă El prinde toate privirile. El este Al-Latif, Al-Khabir [Cel Blând și Bineștiutor]!”
[Coran, 6:101-103]

Este binecunoscut faptul că facerea de asociați exprimă în sinea sa o lipsă, un deficit al celor asociați, de vreme ce fiecare asociat caută să se completeze prin celălalt, iar Allah Preaslăvitul și Preaînaltul nu are nevoie de vreuna dintre creațiile Sale pentru a își completa prin ea vreun deficit sau pentru a Îl ajuta întru cârmuirea Universului și orânduirea chestiunilor cu privire la creațiile Sale. Dimpotrivă, creațiile Sale au nevoie de El, fiind ei doritori ale celor pe care El le deține, în vreme ce El, Preaslăvitul, este Cel care nu are nevoie de nimeni și de nimic, fiindu-și **Atotsuficient Sieși Însuși:**

„Spune: «Laudă lui Allah, care nu Și-a luat niciodată un fiu, Care nu are pătaș la stăpânire și nici nu are nevoie de ocrotitor împotriva umilinței!» Și slăvește-L pe El, aducându-I preamărirea cuvenită!” [Coran, 17:111]

Coranul a evidențiat imposibilitatea facerii de asociați lui Allah, Creatorul acestui Univers și a enumerat motive logice și mentale pe care le accepta o logică dreaptă și prin care poate fi convinsă o minte sănătoasă, **după cum urmează:**

- Creșterea numărului celor adorați impune lipsirea fiecăruia dintre aceștia de o putere absolută și aceasta datorită

faptului că puterea absolută cuprinde atribute divine, iar politeismul presupune ca fiecare dintre cei asociați să poată dori altceva decât dorește celălalt și se produce astfel un conflict a cărui consecință nu poate fi decât distrugerea Universului. Allah este Preamăreț pentru a avea asociați în privința Stăpânirii Sale, **întrucât politeismul este stricăciune și Preamăreț este Allah pentru a I se putea atribui Lui aceasta:**

„Dar iată cum își iau ei zei pe Pământ care să poată să-i învie [pe morți]! ~ Dacă s-ar afla în ele alți dumnezei afară de Allah, amândouă ar fi stricate. Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, care este mai presus decât ceea ce spun

ei. ~ El nu este întrebat despre ceea ce face, pe când ei vor fi întrebați.”

[Coran, 21:21-23]

- Presupunerea existenței și a altor idoli (**divinități**) împreună cu Allah presupune ca fiecare dintre aceștia să dețină puterea care le-ar da posibilitatea de a se război și de a se înfrunța unii pe alții pentru a deține stăpânirea și conducerea, **dirijarea Universului și aceasta este și ceea ce a menționat Coranul cel Nobil:**

„Spune: «Dacă ar fi alături de El și alți zei – așa după cum pretind – ar fi căutat ei o cale către Stăpânul Tronului!» ~ Mărire Lui! El este mai

presus decât ceea ce pretind ei cu prisosință.” [Coran, 17:42-43]

- Presupunerea existenței și a altor idoli (**divinități**) împreună cu Allah ar însemna împărțirea Universului între aceștia pentru a fi particularizat, specializat, fiecare dintre ei în privința celor pe care le-a creat, iar susținerea acestora reprezintă o absurditate la adresa lui Allah. **Spune Allah Preaslăvitul și Preaînaltul în Coranul cel Sfânt:**

„Allah nu Și-a luat niciun copil și nu este nicio divinitate alături de El. [Dacă ar fi fost mai multe divinități], fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat și unii dintre ei ar fi

încercat să fie deasupra celorlalți.
Mărire lui Allah care este mai presus
de tot ceea ce vorbesc ei.” [Coran,
23:91]

Din această cauză, politeismul
(**idolatria – ash-shirk**) este dintre cele
mai mari păcate și Allah nu îi iartă
celui care a murit întru aceasta și a fost
privat el de Paradis, iar răsplata lui va
fi Iadul, și ce rea destinație este ea.

Nenumărate versete din Coranul cel
Nobil au venit să avertizeze tocmai
asupra acestui păcat, care presupune,
așa cum am spus, **pretinderea unui
deficit în ceea ce Îl privește pe Allah:**

„Allah nu iartă să I se facă vreun părtaș. Afară de aceasta, El iartă cui voiește. Iar acela care pune în rând cu Allah un părtaș, născocoște un mare păcat!” [Coran, 4:48]

Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și respingerea politeismului

Coranul cel Nobil a arătat că Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) este un Profet ca toți ceilalți Profeți, creat și trimis de către Allah, și dintre cei care chemau la credința în Unicitatea lui Allah și nu îi susțineau pe oamenii poporului său în actele lor de idolatrie și îi chema întotdeauna pe ei la credința în Allah, Unicul, și delăsarea

de orice adorare afară de Acesta și le-a vădit lor numeroase dintre legile și prescripțiile religioase prin care se diferențiasse neamul lui Israel:

„Și când a venit Isus cu semnele limpezi, a zis el: «Am venit la voi cu înțelepciunea, pentru a vă limpezi vouă unele [din lucrurile] în care voi sunteți deosebiți. Fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!»” [Coran, 43:63]

Allah l-a dezvinovățit pe el de la a fi chemat la politeism și adorare a sa și de a fi îndemnat el la aceasta și a evidențiat că se va înfățișa el în Ziua Judecării în fața lui Allah și în văzul tuturor oamenilor pentru îl absolvi pe el de toate acuzațiile care i-au fost

aduse de neamul lui Israel cum că i-ar fi chemat pe ei să îl adore pe el și pe mama sa, după cum ne-a spus Allah în Coranul cel Glorios:

„Și când va zice Allah: «O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor:

„Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?», el îi va răspunde: „Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este în sufletul meu, pe când eu nu știu ce este în sufletul Tău! Doară Tu ești Marele Știutor al celor neștiute!” ~ Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: „Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!” Și am fost martor asupra lor

atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine, ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martor tuturor lucrurilor!”» ~ De-i osândești, ei sunt doară robii Tăi, iar de-i ierți pe ei, Tu ești Al-‘Aziz, Al-Hakim [Atotputernic și Înțelept]!”
[Coran, 5:116-118]

Vestirea de către Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a venirii lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Coranul cel Nobil ne-a arătat cum Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a făcut legământ cu toți Profeții Săi pentru a întări unii altora adevărul Mesajului lor

și de a crede cu toții în Profeția ultimului dintre Profeți – Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus:

„Dacă ar crede în Allah, în Profet și în ceea ce i s-a trimis lui, nu și i-ar face aliați. Însă mulți dintre ei sunt nelegiuți! ~ Vei găsi că iudeii și cei care [Îi] fac asociați [lui Allah] sunt cei mai îndârjiți în dușmănia lor față de cei care cred, după cum vei găsi că cei mai prietenoși față de cei ce cred sunt aceia care spun: «Noi suntem creștini.» Și aceasta pentru că printre ei se află preoți și călugări și pentru că ei nu se fălesc.” [Coran, 3:81-82]

Coranul cel Nobil a venit cu versete care îi cheamă pe nemusulmani și, mai exact pe oamenii Cărții (creștinii și evreii) la a crede în Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și urmarea Mesajului transmis de el, așa cum a evidențiat Allah aceasta în Coran:

„O, voi fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele ce v-am făcut și țineți-vă legământul făcut Mie și-Mi voi ține legământul făcut vouă și de Mine temeți-vă; ~ Credeți în ceea ce v-am pogorât, întărind ceea ce voi aveți și nu fiți primii care nu cred în el și nu vindeți semnele mele pentru un preț mic și față de Mine fiți cu frică! ~ Și nu îmbrăcați adevărul cu minciuna

și nu ascundeți adevărul, când voi î
știți!” [Coran, 2:40-42]

Cu adevărat, Isus (Pacea lui Allah fie
asupra sa!) a împlinit îndemnul lui
Allah și aceasta prin bunavestire a
Profetului ce va veni după el și a
evidențiat pentru poporul său cum că el
(Isus) este trimis numai pentru neamul
lui Israel, și a fost menționat aceasta
chiar în Evanghelie:

„... Cu adevărat nu am fost eu trimis
decât pentru oile rătăcite ale neamului
lui Israel.” (Matei, 15:24)

Prin intermediul spuselor sale (Pacea
lui Allah fie asupra sa!), se clarifică

două adevăruri și două aspecte esențiale:

Primul aspect: Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) nu a fost trimis pentru întreaga omenire, ci a fost trimis numai unui anumit popor, **dintr-un anumit timp și aceasta este ceea ce au transmis Evangheliile creștinilor prin menționarea cuvintelor sale:** „...Cu adevărat nu am fost eu trimis decât pentru oile rătăcite ale neamului lui Israel.”

Dacă acestea sunt cele pe care le susțin Evangheliile lor, atunci de ce nu se concentrează chemarea lor la creștinism doar la neamul lui Israel (**evreii**), împlinind astfel îndemnul lui

Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și încalcă ei vorbele acestuia și tind către creștinarea și a altora decât neamul lui Israel?!

Cu adevărat, acest verset din Evanghelie este un indiciu evident al faptului că religia creștină nu este o religie universală și că popularizarea ei și chemarea la ea a tuturor oamenilor nu sunt dintre stâlpii și bazele religiei creștine.

Al doilea aspect este acela care spune că dacă a fost el trimis doar la oile rătăcite ale neamului lui Israel, atunci cu siguranță va trebui să vină după el un Profet al cărui Mesaj să fie adresat întregii omeniri și care va fi

încheietorul Profetilor; iar aceasta este tocmai acela despre care a binevestit Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) având în vedere faptul ca unul dintre rolurile lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a fost și acela de a binevesti venirea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a evidențiat Coranul acest adevăr:

„Și [adu-ți aminte] când Isus, fiul Mariei, a zis: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de mine și vestind un Trimis ce va veni după mine și al cărui nume este Ahmad!» Și când el le-a adus semnele limpezi, ei au zis: «Aceasta este vrăjitorie învederată!»”
[Coran, 61:6]

Un om sincer, civilizat și evoluat, care și-a eliberat mintea de urmarea oarbă a altora și supunerea absolută religiei părinților și bunicilor lor ar putea să se întrebe pe sine însuși dacă ar putea exista oare vreun impediment pentru ca Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să fie un Mesager trimis de către Allah Preaslăvitul și Preaînaltul, Cel care a trimis și mai înainte de acesta numeroși Mesageri și Profeti. Și dacă răspunsul este că nu ar exista nicio piedică, atât din punct de vedere logic, cât și din punctul de vedere al prescripțiilor religioase, atunci de ce sunt negate Profetia și Mesajul lui Mohammed (Pacea și binecuvântare

alui Allah fie asupra sa!) destinate întregii omeniri, în vreme ce Mesajele Profetilor anteriori sunt confirmate si acceptate?!

Poziția rabinilor și a preoților cei drepti cu privire la Mesajul lui Mohammed (Pacea și binecuvântare alui Allah fie asupra sa!)

Când izvorul era încă pur, iar Tora și Evanghelia erau încă intacte și nealterate, și nici nu fuseseră încă schimbate și nici nu se eliminase din ele nimic, rabinii și preoții apropiați de timpul Profetiei lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) au recunoscut că cele cu care a venit Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

sa!) reprezintă adevărul, întrucât Evangheliile lor binevesteau ivirea unui Profet după Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și au evidențiat unele caracteristici ale sale care li l-au făcut cunoscut pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Astfel, au crezut în el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) numeroși dintre evrei și creștini, și mai ales dintre rabinii și preoții lor, care erau documentați în privința cărților lor religioase. **A spus Allah Preaînaltul:**

„Spune «O, oameni! Eu sunt pentru voi toți trimisul lui Allah, căruia îi aparține împărăția Cerurilor și a Pământului. Nu există altă Divinitate

în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în Trimisul Său, Profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în Cuvintele Sale! Și urmați-l! Poate că veți fi călăuziți!» [Coran, 7:158]

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a arătat companionilor săi că este el bunăvestirea vestită de fratele său (întru credință) Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) atunci când l-au întrebat spunându-i: „Înștiințează-ne (spune-ne) despre tine!”, iar el a spus:

„Sunt ruga strămoșului meu Avraam, și bunăvestirea lui Isus, și a văzut mama mea atunci când a rămas

Însărcinată cu mine ca și cum ar fi ieșit din ea o lumină cu care au fost luminate palatele din Basrah și Ard ash-Shaam (țările din zona Libanului, Siriei, Jordaniei și Palestinei).”
(Bukhari și Muslim)

Atunci când a fost trimis Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au crezut în el cei care au crezut și l-au respins pe el cei care nu au crezut dintre oamenii Cărții. Safiyah bint Hayy Ibn Akhtab (Allah să fie mulțumit de ea!) – soția Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care fusese evreică înainte de acceptarea Islamului, a spus:

„Tatăl meu și unchiul meu dinspre tată – Abu Yaser – au mers la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la începutul zilei și s-au întors ei la sfârșitul zilei obosiți și extenuați. (Când au venit), i-am primit eu pe ei cu bucurie și eram eu doar o fetiță încă și cea mai iubită dintre copiii lor, însă nu m-au luat ei în seamă (în acea zi). Și l-am auzit pe unchiul meu spunându-i tatălui meu: «Oare el este el?» Și a spus tatăl: «Da! Și jur pe Domnul lui Moise că este el Profet prin atributele deținute de el.» A spus unchiul meu: «Și cum îl găsești tu pe el?» A spus tatăl meu: «Împotriva lui atât cât voi fi eu.»”

Numeroși dintre rabini și preoți, fie ei mai noi sau mai vechi, au acceptat Adevărul cu care a venit Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a fost dintre cei care s-au grăbit întru acceptarea Islamului regele Habaș An-Najashy în vremea Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântare alui Allah fie asupra sa!) și era el dintre creștini și dintre cei care cunoșteau Cărțile Sfinte și cunoștea veștile care vorbeau despre un Profet care va fi trimis după Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și era el un bărbat care deținea o credință luminată și îmbrățișase creștinismul pur și clarvăzător, departe de deformări și fanatism.

Umm Salamah (Allah sa fie mulțumit de ea!) – soția Profetului (Pacea și binecuvântare alui Allah fie asupra sa!), a spus:

„Când am ajuns noi la pământul Habașah ne-am învecinat noi cu cel mai bun vecin – An-Najashy – proteguitor pentru religia noastră și supus lui Allah. Nu am fost noi chinuiți de către el și nici n-am auzit ceva care să nu ne fi plăcut. Și când au aflat despre aceasta oamenii din neamul Quraish au căzut de acord să trimită un dar pentru An-Najashy dintre cele mai încântătoare și luxuriante bogății ale Meccăi. Și au adunat ei multe dintre acestea, și nu au lăsat pe vreunul dintre cei care ar fi

avut posibilitatea de a face aceasta decât contribuind el cu un dar. Apoi au trimis ei toate acestea împreună cu Abdullah ibn Abu Rabi'a Al-Makhzumi și 'Amru ibn 'Aas și i-au instruit pe aceștia spunându-le:

«Fiecăruia dintre clericii religioși ai săi dăruieți-i voi un dar înainte de a ajunge să stați de vorbă cu An-Najashy, după care dați-i lui An-Najashy darurile lui. Apoi cereți-i lui să vi-i predea vouă (pe musulmanii emigranți din Mecca) înainte de a vorbi el cu ei.»»

A spus ea mai departe:

„Și am ieșit noi și s-au înfățișat ei lui An-Najashy și eram noi la el în cea mai bună casă, și în cea mai bună

învecinare, însă nu a rămas niciunul dintre clericii religioși ai acestuia căruia delegația Quraishilor să nu îi fi făcut vreun cadou, înainte de a ajunge să vorbească ei cu An-Najashy .

Apoi au spus ei tuturor clericilor religioși: «Cu adevărat, au venit în țara regelui de la noi doi flăcăi proști, s-au delăsat ei de religia poporului lor, și nici nu au acceptat ei religia voastră, și au urmat ei religia unui inovator (răzvrătit), pe care nici noi și nici voi nu îl cunoaștem, și ți i-am trimis noi ție după ei pe cei mai nobili oameni ai poporului lor, dintre tații și unchii și familiile lor, pentru a li-i înapoia pe ei lor. Așadar, dacă vom vorbi noi cu regele vostru în privința lor, sfătuiți-l

pe el să ni-i predea pe ei nouă și să nu stea de vorba cu ei, căci oamenii poporului lor sunt ei mai îndreptățiți asupra lor și mai binecunoscători ai celor de care s-au delăsat.» **Și au spus ei: «Da.»**

Apoi au oferit ei cadourile lor lui An-Najashy , care le-a promis, apoi **i-au vorbit ei și au spus:** «O, rege, cu adevărat au venit în țara ta dintre noi doi flăcăi proști, s-au delăsat ei de religia poporului lor, și nici nu au acceptat ei religia ta, ci urmează ei unui inovator (**răzvrătit**) pe care nici noi și nici tu nu îl cunoaștem. Și v-am trimis noi vouă pe cei mai nobili dintre oamenii poporului lor, dintre părinții și bunicii și unchii acestora și familiile

lor, pentru a li-i înapoia tu pe ei lor, întrucât ei sunt mai îndreptățiți în privința lor și mai cunoscători al celor de care ei s-au delăsat.»”

A spus ea mai departe:

„Și nu era ceva mai neplăcut pentru Abdullah ibn Abu Ar-Rabi’a și Amruu ibn Al-‘Aas decât să asculte An-Najashy vorbele lor. **Și au spus clericii sai religioși:** «Adevăr au rostit, o, tu, rege! Oamenii poporului lor sunt ei mai îndreptățiți asupra lor și mai cunoscători asupra celor cu care ei au fost blamați, așadar predă-i pe ei pentru a fi înapoiați în țara lor.»»

Și s-a înfuriat An-Najashy (spunând) :
«Nu! Jur pe Allah! Nu îi voi preda pe ei lor și nici nu voi nedreptăți eu un popor care mi s-a învecinat mie. Au venit ei în țara mea și m-au ales pe mine dintre toți ceilalți și împărăția mea și voiesc eu să îi întreb pe aceștia doi ce spun ei înșiși în legătură cu situația lor? Și dacă sunt ei așa cum se spune, îi voi preda pe ei neamului lor și îi voi întoarce la poporul lor, însă dacă vor fi ei altfel decât cele (pe care ei le spun) îi vom apăra pe ei de voi și mă voi însoți eu cu ei într-o bună întovărășire, atât cât îmi vor fi în preajmă.»

Apoi a trimis după companionii Trimisului lui Allah (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a chemat la el. Și când a venit la ei solul lui, s-au adunat ei și și-au spus unii altora: «Ce o să îi spuneți voi (acestui) bărbat dacă îl veți întâlni?» – «Jurăm pe Allah, ca o să îi spunem lui cele pe care ne-a învățat pe noi și ni le-a prescris noua Profetul nostru, indiferent ce ar fi să se întâmple.»

Și când au ajuns ei, chemase An-Najashy pe mai marii preoților săi și își răspândiseră ei Scripturile lor împrejurul său, apoi i-a întrebat pe musulmani, spunând: «Ce este această religie prin care v-ați despărțit voi de poporul vostru și nu ați acceptat nici religia mea și nici vreo alta dintre religii?»

Și era cel care i se adresa lui Jafar ibn Abu Talib și i-a spus: «O, tu, rege! Eram în Jahiliyyah (în perioada ignoranței) un popor de oameni care adora idoli și mânca mortăciunile și păcătuiam, și rupeam legăturile cu rudele de sânge și nu eram noi buni cu vecinii noștri, iar cel puternic dintre noi îl mânca pe cel slab. Și am continuat noi să fim astfel până ce Allah ne-a trimis nouă un Trimis dintre ai noștri, căruia îi cunoaștem noi descendența și dreptatea și sinceritatea, și încrederea de care este demn, și noblețea sa.

Ne-a chemat el la credința în Unicitatea lui Allah și adorarea Lui și la a ne delăsa de cele pe care le adorăm

noi și străbunii noștri în afară de El, dintre pietre și idoli. Și ne-a prescris nouă sinceritatea în vorbă, și întoarcerea celor puse în grija noastră la proprietarii lor, și menținerea legăturilor cu rudele de sânge, și bună întovărășire cu vecinii, și oprirea de la ceea ce este interzis și vărsarea de sânge, și ne-a oprit pe noi de la a păcătui, și a spune neadevăruri, și de la a mânca averea orfanilor, și de la defăimarea femeilor virtuozose, și ne-a prescris noua să Îl adorăm pe Allah și să nu îi asociem Lui nimic, și ne-a prescris noua să facem Rugăciunea (As-Salah), și să dăm Dania (Az-Zakah), și să postim (As-Siyam).»

Și i-a enumerat lui ceea ce presupune Islamul(apoi a continuat):

«Și l-am crezut noi pe el, și am crezut în el și l-am urmat pe el întru cele cu care a venit, și L-am adorat noi pe Allah Unicul, și nu Îi facem noi Lui niciun asociat și am interzis cele pe care El ni le-a interzis nouă, și am permis cele pe care El ni le-a permis nouă. Și ni s-a împotrivit nouă poporul nostru și ne-au chinuit pe noi și ne-au ispitit în privința religiei noastre pentru a ne întoarce de la adorarea lui Allah la adorarea idolilor și pentru a considera noi din nou ca permis cele pe care obișnuiam să le considerăm noi ca fiind premise dintre păcate. Și când ne-au subjugat ei pe noi și ne-au

nedreptățit, și ne-au îngreunat nouă, și au încercat ei să separe între noi și religia noastră, am venit noi în țara ta și te-am ales pe tine dintre toți ceilalți, și am dorit noi să ne învecinăm ție, sperând că nu vom fi noi nedreptățiți de către tine, o, rege!»

A spus An-Najashy : «Oare deții tu ceva dintre cele pe care le-a adus (acesta) despre Allah?»

I-a spus lui Jafar: «Da.»

Și i-a răspuns An-Najashy: «Așadar spune-mi-le tu mie!» Și i-a spus lui (versete) din Coran: «Kaf, ha, ya, 'ain, sad. (Surat Maryam).»

Și jur pe Allah că a plâns An-Najashy (auzind acestea) până ce barba lui s-a umplut de lacrimi și au plâns preoții lui până ce au udat Scripturile lor ascultând cele care le erau recitate lor.

Apoi a spus An-Najashy: «Jur pe Allah că acestea sunt cele cu care a venit (și) Moise și izvorăsc ele dintr-una și aceeași firidă. Plecați voi! Jur pe Allah că nu vi-i voi preda pe ei vouă și nici nu îi voi nedreptăți eu pe ei.»

Și când am plecat noi de la el a spus Amr ibn Al-'Aas: «Jur pe Allah că voi veni mâine să îi arăt lui stricăciunile lor.»

Și a spus Abdullah ibn Rabi'a și era el cel mai apropiat de noi dintre cei doi: «Să nu faci această căci ei , cu adevărat, au familii (la noi) chiar și dacă ei s-au răzvrătit.»

A spus: «Jur pe Allah că îi vom spune lui ca ei îl defaimează pe Isus, fiul Mariei, susținând că ar fi el un rob.»

Apoi au mers ei la el de cu zori. Și au spus ei: «O, tu, rege! Cu adevărat spun ei în privința lui Isus, fiul Mariei, cuvinte grele, așadar, trimite tu după ei și întreabă-i asupra celor pe care le spun despre el.»

Și a trimis după ei și i-a întrebat despre aceasta.

Si s-au strâns oamenii (noștri) și și-au spus unii altora: «Ce spuneți despre Isus dacă vă va întreba despre el?» Au spus: «Joram pe Allah, că vom spune despre el cele pe care le-a spus Allah și cele cu care a venit Profetul nostru, fie ce-o fi!»

Și când au ajuns la el le-a spus lor: «Ce spuneți voi despre Isus, fiul Mariei?»

A spus Jafar ibn Abu Talib: «Spunem despre el cele cu care a venit Profetul nostru – el este Trimisul lui Allah, și supusul Său, și Cuvântul Sau pogorât asupra Fecioarei Maria, cea neprihănită, și un Duh de la El.»

Și a lovit An-Najashy pământul cu mâna sa și a luat de jos un vreasc și a spus: «Și noi credem la fel.» Și au început să murmure clericii religioși de dimprejurul său și a replicat el: «Jur pe Allah, puteți pleca voi și veți fi în siguranță pe pământul meu! Iar cel care care vă va insulta va fi pierdut. Nu-mi este plăcut mie a avea munți de aur și să rănesc vreun om dintre voi. Dați-le lor înapoi cadourile lor căci nu am eu vreo nevoie de ele. Și jur pe Allah, că Allah nu a luat de la mine vreun beneficiu când mi-a dat mei împărăția mea, pentru a lua eu un beneficiu de la cineva în schimbul acesteia.»

Și au plecat ei (**delegația Quraish**) de la el încruntați, înapoindu-li-se lor cele pe care le oferiseră.”

Aceia care sunt drepti dintre oamenii Cărtii (**evrei și creștini**) care recunosc ei după ce citesc cele scrise în Coranul cel Nobil despre Isus și mama lui (**Pacea lui Allah fie asupra lor!**), cum că acesta este adevărul aflat în concordanță cu cele existente în Evanghelia originală, cea corectă și nedeformată, întrucât aceste Cărți sunt doua izvoare izvorâte din aceeași fîridă și, cu adevărat, erau creștinii dintre aceia care acceptau Islamul mai mult decât oricare alții și acceptau ei apropierea între ei și musulmani.

Povestea lui Heraclius, mai marele romanilor, cu Abu Sufiyan înainte de acceptarea de către acesta a Islamului este renumită și stă scrisă în cărțile istoriei, exprimând multitudinea cunoștințelor creștinilor cu privire la adevărul Mesajului lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), și aceasta prin intermediul Cărților lor care nu se deformată și nu se schimbaseră (încă).

Abdullah ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) îi trimisese lui Heraclius o scrisoare împreună cu unul dintre companioni, numit Dihya Al-

Kalbi (Allah sa fie mulțumit de el!) prin care îl invita la Islam.

În acea vreme, o caravană a lui Abu Sufiyan și a necredincioșilor din Mecca se afla pentru comerț în Shaam. Ei au fost invitați la o întrunire în care se aflau mai marii romanilor și l-a chemat Heraclius pe translatorul lor și a spus: «Care dintre voi este cea mai apropiată rudă a acestui bărbat care pretinde a fi Profet?»

Și a spus Abu Sufiyan: «Eu sunt cea mai apropiată rudă a sa dintre noi.»

Și a spus Heraclius: «Lăsați-l pe el să se apropie de mine!» și l-au lăsat pe el să se apropie și i-au apropiat pe

însoțitorii săi în spatele său. Și i-a spus Heraclius translatorului său: «Spune-le însoțitorilor săi că eu voi întreba câte ceva despre acest bărbat, iar dacă el va minți el, atunci va trebui ca ei să îl corecteze imediat.»

Și a spus Abu Sufiyan: «Jur pe Allah, că dacă nu mi-ar fi fost mie rușine să fiu luat drept mincinos, aș fi mințit eu în privința lui.» Și apoi, primul lucru care l-a întrebat despre el a fost: «Cum este neamul sau? Abu Sufiyan a spus: «Este el dintr-un neam ales.»

Heraclius a întrebat: «Și oare cele pe care el le spune au fost spuse de altcineva înaintea lui?» I s-a răspuns: «Nu.»

Heraclius a spus: «Și oare era vreunul dintre strămoșii săi vreun rege?» I s-a spus: «Nu.»

A spus: «Și oare îl urmează pe ei nobilii poporului său sau cei slabi?» A spus: «Ci dimpotrivă, cei slabi.

A spus: «Oare sporesc ei sau se micșorează numărul lor?» A spus: «Dimpotrivă, sporesc ei.»

A spus: «Și e vreunul dintre ei care se delasă cu indignare de religia sa după ce o acceptă el?» A spus: «Nu.»

A spus: «Și oare practica el înșelăciunea?» A spus: «Nu, și de când e el printre noi nu știm noi să fi făcut el aceasta.»

A spus: «Și își încalcă el promisiunile?» A spus: «Nu, dar nu avem noi o înțelegere cu el și pentru aceasta ne temem ca nu cumva să ne înșele el pe noi.» A spus (Abu Sufiyan): «În afară de aceasta nu aș fi avut eu ce să spun despre el ceva de rău.»

A spus: «Și oare v-ați războit voi cu el?» A spus: «Da.»

A spus: «Și cu a fost războirea voastră cu el?» A spus: «Victoria alternează între noi și el – odată suntem noi învingători, odată el.»

A spus: «Și la ce vă îndeamnă el?» A spus: «Spune el: Adorați-L pe Allah,

Unicul, și nu-I asociați lui nimic, și lăsați deoparte cele le care vă îndeamnă strămoșii voștri. Și ne prescrie el noua Rugăciunea și sinceritatea și castitatea și păstrarea legăturilor cu rudele de sânge.»

Și i-a spus translatorului său: «Spune-i lui: te-am întrebat eu pe tine despre neamul său și ai menționat tu că este el dintr-o familie bună, și tot astfel Profetii sunt ei trimiși din cel mai bun neam al poporului său. Și te-am întrebat eu pe tine: oare a spus vreunul dintre voi aceste vorbe mai înainte? și ai spus tu că nu, și mi-am spus: Dacă ar fi fost vreunul care să fi spus acestea mai înainte așa fi spus: Un bărbat care imită niște cuvinte spuse mai înaintea

sa. Și te-am întrebat pe tine: Oare a fost vreunul dintre strămoșii săi vreun rege? și ai spus că nu, și dacă ar fi fost dintre strămoșii sai vreun rege aș fi spus: E un bărbat care revendică împărăția strămoșilor săi. Și te-am întrebat eu pe tine: Oare îl știați voi ca mințind mai înainte de a spune acestea? și ai menționat tu că nu. Și mi-am spus: Și să știi că nu ar putea el să nu mintă în privința oamenilor și să mintă în privința lui Allah. Si te-am întrebat eu pe tine: Oare nobilimea dintre oameni sau cei slabi îi urmează pe el? și ai amintit tu că cei slabi dintre ei îl urmează, și ei sunt cei care i-au urmat pe Profeți. Și te-am întrebat eu: “Oare sporesc ei sau scade numărul

lor? și ai spus tu cum că sporesc ei, și aceasta este și situația credinței până ce este ea pe deplin împlinită. Și te-**am întrebat eu**: Oare dorește vreunul dintre ei să părăsească cu indignare religia sa, după ce a acceptat-o? și ai spus tu că nu. Și așa este credința când întâlnește și cuprinde ea inimile nimănui nu o mai poate smulge din ele.

Și te-**am întrebat pe tine**: Oare înșală el (**oamenii**)? Și mi-ai spus că nu, și tot astfel și Profeții nu înșală (**oamenii**).

Și te-**am întrebat pe tine**: La ce va îndeamnă el? și ai spus tu că vă îndeamnă el la a Îl adora pe Allah și la a nu Îi face lui nimic asociat, și vă oprește de la adorarea idolilor și va prescrie el Rugăciunea, și sinceritatea,

și castitatea; și dacă ceea ce tu spui este adevărat, atunci, foarte curând va stăpâni el pământul aflat sub picioarele mele. Cu adevărat, acestea sunt calitățile Profetului pe care îl știam eu [din Scripturile precedente] că își va face apariția, însă nu am știut că el va fi dintre voi. Și dacă aș fi știut că l-am găsit pe el, în sfârșit, m-aș fi dus imediat să îl întâlnesc pe el, și dacă l-aș întâlni pe el cu siguranță că i-aș spăla lui picioarele.»

Apoi a cerut el înscrisul Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu care îl trimisese pe Dahiyah la mai marele din Basrah. Și i l-a înmânat el lui Heraclius și pe ea stătea scris:

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător,

«În numele lui Allah Cel Milostiv, Cel Îndurător, de la Mohammed, Trimisul lui Allah, către Heraclius împăratul bizantin, pacea fie asupra celor care urmează călăuzirea. După aceasta, te invit la Islam. Acceptă Islamul și vei fi în siguranță; acceptă Islamul și Allah îți va acorda recompensă dublă. Dar dacă vei respinge această invitație, vei fi responsabil pentru abaterea poporului tău. **Allah Preaînaltul spune:**

„Spune: «O, voi oameni ai Scripturii, **veniți la un cuvânt comun între noi și voi:** să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm

unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-[le]: mărturișiți [cel puțin] că noi suntem musulmani (supuși lui Allah)!».” [Coran, 3:64]

A spus Abu Sufiyan:

«Și când a spus el cele pe care le-a spus și a terminat de citit înscrisul s-a întezit un murmur și s-au ridicat voci, însă nu am înțeles eu ce spuneau și ni s-a cerut nouă să părăsim Curtea. Și când am rămas din nou singuri le-am spus însoțitorilor mei: „Cu adevărat, treburile lui Ibn Abu Kabșah (adică ale Profetului) au început să prindă putere, chiar și regele romanilor se teme de el.” Și nu am încetat eu să

fiu convins că va fi victorioasă religia sa până ce m-a făcut pe mine Allah să intru în Islamul.»»

Tot astfel s-a întâmplat când au venit la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) o delegație formată din învățați creștini din Najar, după ce mai înainte acesta îi invitasese pe ei la Islam. **Cei mai nobili și mai distinși dintre ei erau trei:** Al-'Aaqib, As-Saiyd și Haarith ibn 'Ulqmah și au început ei să dezbată în privința lui Mesia și a pogorât Allah versete din Surat 'Al-'Imraan cu referire la aceasta; și a evidențiat chestiunile legate de Mesia, și modul în care el a fost creat, și crearea mamei sale mai înainte a lui, și i-a prescris

Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să îi avertizeze pe ei dacă nu vor răspunde ei chemării lui și nu îl vor urma. Și când au văzut ei aceasta, ochii și urechile lor s-au acoperit și s-au întors ei la reconciliere.

Și a spus cel care vorbea în numele lor, Al-‘Aaqeb Abdu-l-Masiyh:

„O, voi, creștinilor, cu adevărat ați știut voi ca Mohammed este un Profet trimis și cu adevărat v-a venit el vouă așa cum v-a înștiințat pe voi companionul vostru (Profetul Isus) și cu adevărat știți voi cum că nu a înjurat el poporul nostru, și a respectat poziția celor mai mari dintre ei și nu i-a atacat

pe cei mai slabi dintre ei, și, cu adevărat, aceasta ar fi o eradicare din partea voastră dacă ați face-o, și dacă stăruiiți voi alături de companionul intim, apropiat, al religiei voastre și întru a face ceea ce spuneți despre Profetul vostru, atunci lăsați-l în pace pe acest bărbat și întoarceți-vă în țările voastre.”

Calitățile celor care l-au urmat pe Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

Allah i-a caracterizat în Coranul cel Nobil pe cei care l-au urmat pe Profetul Isus (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca fiind cei adevărați și sinceri întru compasiunea,

mila și iubirea pentru religia lor și legarea strânsă de aceasta:

„Apoi, Noi i-am făcut să meargă pe urmele lor pe Trimișii Noștri și i-am făcut să urmeze pe Isus fiul Mariei, și i-am dăruit lui Evanghelia, iar în inimile celor care l-au urmat am pus milă și îndurare. Însă monahismul l-au născocit ei singuri – nu l-am prescris Noi pentru ei – căutând mulțumirea lui Dumnezeu! Dar ei nu au păzit aceasta așa cum s-ar fi convenit să o păzească. Noi le-am dăruit acelora dintre ei care au crezut răsplata lor, însă mulți dintre ei au fost nelegiuți.” [Coran, [57:27](#)]

Allah Preaslăvitul și Preaînaltul i-a caracterizat pe ei în Coran ca fiind

dintre aceia care s-au întrecut întru acceptarea adevărului și facerea victorios a lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) pentru răspândirea Mesajului Său. Și le-a prescris Allah musulmanilor să fie asemenea susținătorilor lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și să se întreacă întru susținerea și facerea victorios a lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și să îl susțină pe el întru răspândirea Mesajului său și le-a cerut lor să ia exemplu de la aceștia în privința acestor attribute deosebite și a spus Allah Preaînaltul:

„O, voi cei care credeți! Fiți ajutoare pe Calea lui Allah, așa cum a fost când a zis Isus, fiul Mariei, către apostoli:

«Cine sunt ajutoarele mele în chemarea la Allah?» Și i-au răspuns apostolii: «Noi suntem ajutoarele lui Allah!» Atunci o parte dintre fiii lui Israel au crezut, în vreme ce o altă parte nu a crezut. Și Noi le-am dat ajutor acelora care au crezut, împotriva dușmanului lor, și au devenit ei biruitori.” [Coran, 61:14]

Apoi, i-a descris pe ei Allah ca fiind cei mai apropiați sufletește, cei mai afectuoși cu musulmanii dintre toți oameni și aceasta pentru că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a venit la scurt timp după Profetul lor, și perioada dintre ei și epoca musulmanilor nu este atât de lungă precum perioada de timp

aflată între Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!), și care face ca evreii să fie și dintre cei mai înverșunați dușmani ai musulmanilor.

Și dacă evreii îi dușmănesc ei și pe creștinii care sunt apropiați de vremea Profetului lor Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!), și care erau dintre urmașii neamului lui Israel, ce să mai spunem dacă această perioadă de timp s-a lungit precum în cazul musulmanilor, iar Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), deși este el dintre urmașii lui Avraam, este dintre cei veniți pe ramura fiului acestuia, Ismail (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra lor tuturor!) Și a înștiințat Allah Preaînaltul despre aceasta în Coranul cel Glorios:

„Vei găsi că iudeii și cei care [Îi] fac asociați [lui Allah] sunt cei mai îndârjiți în dușmănia lor față de cei care cred, după cum vei găsi că cei mai prietenoși față de cei ce cred sunt aceia care spun: «Noi suntem creștini.» Și asta pentru că printre ei se află preoți și călugări și pentru că ei nu se fălesc. ~ De vor auzi ce i s-a dezvăluit Trimisului, vei vedea ochii lor cum se umplu de lacrimi la aflarea Adevărului și vor zice ei: «Doamne, noi credem! Scrie-ne pe noi împreună cu cei care depun mărturie [în legătură cu

adevărul Coranului]! ~ Și de ce să nu credem în Allah și în Adevărul care ne-a venit? Și de ce să nu dorim să ne facă Domnul nostru să intrăm [în Rai] împreună cu cei cucernici?» ~ Iar Allah i-a răsplătit pentru ceea ce au spus cu Grădini pe sub care curg râuri și în care vor sălășlui veșnic, căci aceasta este răsplata celor care fac bine.” [Coran, 5:82-85]

Înălțarea Profetului Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și absența crucificării sale

Cu adevărat, o dovadă a rătăcirii și a necredinței evreilor era considerarea drept mincinoși a Profeților și uciderea lor, așa cum a înștiințat Allah despre

aceasta, caracterizând natura lor violentă:

„I-am dăruit lui Moise Cartea și am făcut să-i urmeze alți Trimiși. I-am dat lui Isus [‘Isa], fiul Mariei [Maryam], semnele deslușite și l-am întărit pre el cu duhul sfânt. Însă de fiecare dată când a adus la voi un Trimis, ceea ce nu plăcea sufletelor voastre, v-ați semețit și pe o parte dintre Trimiși i-ați învinuit de minciună, iar pe o altă parte i-ați răpus.” [Coran, 2:87]

Astfel, nu le este străină lor nici încercarea lor fulgerătoare de a îl ucide pe Isus (Pacea lui Allah fie asupra lui!), pe care însă Allah l-a protejat de ei.

Cu adevărat, crezul musulmanilor în privința Profetului lui Allah – Isus, fiul Mariei (**Pacea lui Allah fie asupra lor amândoi!**) este acela că el nu a murit, și nici nu a fost ucis, și nici nu a fost răstignit, ci a fost ridicat la cer – trup și suflet – de către Allah și că va pogori înaintea Zilei de Apoi și vor crede în el toți oamenii Cărții (**evreii și creștinii**), așa cum a înștiințat Allah în Coranul cel Sfânt:

„,[Noi i-am blestemat] din pricina încălcării legământului lor și necredinței lor în revelațiile lui Allah și uciderii de către ei a Profetilor pe nedrept și rostirii cuvintelor: «**Inimile noastre sunt învelite.**» În fapt, Allah le-a pecetluit, pentru necredința lor,

fiindcă ei nu cred decât foarte puțin. ~
Și din pricina necredinței lor și a
clevetirilor grele pe seama Mariei, ~ **Și**
din pricina vorbelor lor: «Noi l-am
omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei,
Trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu
l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe
cruce, ci a fost făcut [cineva] să
semene cu el! Cei care au avut păreri
diferite în privința lui [Isus], au fost în
îndoială [în legătură cu moartea lui]; ei
nu au avut cunoștință sigură despre ea
[moartea lui], ci doar au urmat unor
presupuneri. De bună seamă, nu l-au
omorât, ~ Ci Allah l-a înălțat la El. Iar
Allah este Al-‘Aziz, Al-Hakim
[Atotputernic și Înțelept]. ~ Nu va fi
niciunul dintre oamenii Cărții care să

nu creadă în el, înaintea morții sale. Iar în Ziua de Apoi, el va fi martor împotriva lor.” [Coran, 4: 155-159]

Acestea sunt cele care sunt confirmate de către musulmani, de vreme ce Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Când a voit Allah să îl ridice pe Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) la Cer, a venit el la companionii săi și în casă erau 12 bărbați dintre Apostoli; și Isus li s-a arătat lor, iar din părul lui (parea că) picură apă și a spus: «Cu adevărat, sunt printre voi unii care vor mărturisi necredință în ceea ce mă privește (și se vor lepăda de mine) de 12 ori, după ce

mai înainte au crezut ei.» Apoi a spus: «Care dintre voi accepta sa ia înfățișarea mea pentru a fi el apoi împreună cu mine (în Rai) și la același rang cu mine?» Și s-a ridicat unul dintre cei mai tineri dintre ei, insa i-a spus lui: «Așează-te!» și s-a așezat el. Apoi a repetat pentru ei aceasta și s-a ridicat același tânăr si i-a spus lui “Așează-te!”. Apoi a repetat el încă odată pentru ei și s-a ridicat tânărul și a spus: «Eu!» A spus: «Tu ești acela!» Apoi a fost făcut el să semene lui Isus și a fost înălțat Isus din casă la cer. Și a venit o chemare de la evrei și l-au luat pe cel care devenise asemenea lui Isus și l-au ucis, apoi l-au răstignit. Și și-au manifestat necredința față de el

unii dintre ei, cei 12 Apostoli ai sai, după ce mai înainte crezuseră în el, și s-au împărțit ei în trei grupuri.

Și a spus unul dintre grupuri: «Allah a fost printre noi atât cât El a dorit, apoi s-a înălțat la Cer.» și aceștia sunt Al-Iaqubiyah. Și a spus altă grupare: «A fost printre noi fiul lui Allah atâta timp cât el a dorit, apoi l-a ridicat pe el Allah la Cer.» Și aceștia sunt An-Nasturiyah. Iar altă grupare a spus: «A fost printre noi supusul lui Allah și Profetul Lui, apoi l-a ridicat pe el Allah la Cer.» Și aceștia sunt ei musulmanii – și au acoperit cele două grupări necredincioase pe cea musulmană și i-a ucis pe oamenii ei și nu a mai încetat Islamul de la a fi

stopat întru a se face cunoscut, până ce l-a trimis Allah pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).”

Allah spune pentru clarificarea subiectului uciderii și al ridicării la El a lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!):

„Și ei au viclenit, dar Allah a făcut că planurile lor să nu izbutească, fiindcă Allah este cel mai bun dintre plănuitori! ~ Când Allah a spus: «O, Isus! Eu îți voi da o răsplată îmbelșugată, te voi înălța la Mine, te voi mântui de cei care nu cred și îi voi pune pe cei care te-au urmat peste cei care nu cred până în ziua Învierii. Apoi

la Mine va fi întoarcerea voastră și Eu voi judeca asupra celor în care voi nu vă înțelegeți. ~ Cât despre cei care au tăgăduit, pe ei îi voi supune la chinuri grele atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi și ei nu vor avea pe nimeni să-i ajute.» ~ Cât despre cei care cred și săvârșesc fapte bune, El le va da răsplata cuvenită lor. Allah nu-i iubește pe cei nelegiuiți.” [Coran, 3:54-57]

Cu adevărat, crezul uciderii, al răstignirii și al jertfirii în cazul creștinilor este consecința devierilor introduse de către evrei, creștini și cruciați și cei care le-au urmat în religia lui Mesia, fiul Mariei, și aceasta prin pretinderile lor cum că Allah li l-

ar fi oferit lor pe fiul Său pentru a fi ucis ca o jertfă și o ispășire pentru omenire. Așadar, consideră ei, că nu este nicio restricție întru a face fiecare dintre ei orice ce dorește, întrucât Isus este cel care va suporta toate aceste păcate. Și nu există îndoială că această (concepție), în loc să îndrepte, mai curând face stricăciune între oameni – și cum să se îndrepte viața oamenilor de vreme ce nu dispun ei de o orientare și un îndrumător după care să meargă și nici de granițe la care ei să se oprească.

Unde se situează aceste pretinderi în raport cu orientarea divină pe care a adus-o Islamul și care evidențiază faptul că fiecare suflet va găsi cele pe

care și le-a agonisit, așa cum a
înștiințat Allah în Coranul cel Glorios:

„Fiecare suflet este zălog pentru ceea
ce și-a agonisit.” [Coran, 74:38]

Fiecare om va fi judecat pentru
propriile sale fapte și nu pentru faptele
altora, și dacă a făcut bine, va găsi el
bine, iar dacă a făcut rău, va găsi el
rău:

„Cel care urmează Calea cea Dreaptă o
urmează numai pentru sine însuși, iar
cel care rătăcește, rătăcește tot pentru
sine însuși. Și nu va purta [un suflet]
încărcat povara altuia și Noi nu am
chinuit [niciodată un neam] înainte de
a-i trimite un Profet.” [Coran, 17:15]

Însă, crezul uciderii, al răstignirii și al jertfirii în religia creștinilor nu reprezintă decât afirmații fără de știință în privința lui Allah:

„Dar vai acelor care plăsmuiesc Scriptura cu mâinile lor și spun:
«Aceasta este de la Allah.», pentru a dobândi prin aceasta o mică simbrie!
Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce agonisesc!”
[Coran, 2:79]

Cu adevărat a făcut Allah cu neamul lui Israel un legământ pentru credința acestora în cele cu care a venit Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și întru a crede în acestea și a le urma în faptă și întru a crede în bunăvestirea sa cu

privire la trimiterea după el a unui Mesager; însă au schimbat ei și au deformat și s-au diferențiat, apoi au arătat ei opoziție – și i-a pedepsit pe ei Allah pentru necredința lor prin punerea urii și a vrajbei între ei în Viața Lumească, și vor avea ei o aspră răsplata în Viața de Apoi, așa cum a spus Allah Preaînaltul:

„Și am încheiat Noi legământ cu aceia care au zis: «Noi suntem creștini.», dar au uitat ei o parte din ceea ce li s-a reaminti. Deci, am stârnit Noi ură și vrajbă între ei până la Ziua Învierii. Atunci le va vesti Allah ceea ce au făcut ei.” [Coran, 5:14]

Pogorârea Profetului Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!)

Printre credințele clare și pure ale musulmanilor se numără și aceea ca Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) vă coborî către sfârșitul Lumii pe Pământ, atunci când știința va fi puțină, iar neștiință și ignoranța numeroase, și oamenii vor fi depărtați de credință, iar Pământul se va umple de nedreptate și tiranie, pentru ca Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) să fie cel care va salva oamenii din despotismul în care ei se vor afla, și pentru a face ca Pământul să renască și să fie reumplut de dreptate și lumină, și pentru a răspândi pacea, liniștea și siguranța pe tot întinsul Pământului. Legea

Islamului va fi clară și Isus (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) va conduce peste toți locuitorii Pământului, și va distruge el crucea, evidențiind rătăcirea creștinilor prin credința lor în răstignire sa, și va ucide porcul, evidențiind de asemenea rătăcirea legilor creștinilor în privința consumului cărnii de porc, și va institui al-jiziyah (**impozitul aplicat necredincioșilor**) pentru neamurile celor două Cărți – evreii și creștinii, ca un indiciu al acceptării de către el a Legislației Islamice în raportarea la aceștia. Și vor spori toate cele bune în vremea sa și averile și banii vor fi abundente, și se vor umple inimile oamenilor cu credință și pietate până

Într-acolo încât oamenii nu vor mai găsi pe cineva să ia de la ei din milosteniile pe care doresc să le dea, așa cum a evidențiat aceasta Trimisul lui Allah (**Pacea și binecuvântare alui Allah fie asupra sa!**) când a spus:

„Jur pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu că va coborî printre voi fiul Mariei într-o orânduire dreaptă și va sparge el crucea și va ucide porcul și va reinstaura al-jiziyah (**impozitul pentru necredincioși**).” (**Bukhari și Muslim**)

Toate acestea vor fi o prefațare a venirii Ceasului de Apoi, după care oamenii se vor îndrepta din stadiul vieții lumești – stadiul faptelor, la

stadiul Vieții de Apoi – stadiul obținerii răsplătii pentru faptele lor, și al vieții veșnice și fără de sfârșit în Rai sau al veșniciei în Iad, în vreme ce fiecare suflet va fi murit cu cele pe care le-a agonisit, și fericit va fi cel care s-a pregătit pentru această Zi și a muncit pentru aceasta prin strângerea faptelor bune și depărtarea de faptele rele și urmarea Trimișilor:

„În Ziua în care vom chema fiecare grup de oameni împreună cu cârmuitorul lor, aceia cărora li s-a dat cartea în mâna dreaptă, aceia vor citi cartea lor și nu vor fi nedreptățiți nici cât un firicel. ~ Iar acela care în această [lume] este orb, va fi orb și în

Lumea de Apoi și va fi și mai rătăcit de la drum.” [Coran, 17:71-72]

Concluzii

-

Cu adevărat, Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) este singurul Profet în privința căruia oamenii s-au împărțit printr-o diferențiere enormă – pe de-o parte evreii care l-au insultat și l-au blasfemiât în cea mai mare și în cea mai urâtă modalitate cu putință, și l-au caracterizat pe el în cel mai dezgustător mod posibil și l-au împrășcat pe el cu murdăriile lor, iar pe de altă parte creștinii, care l-au ridicat mult prea sus pe Isus (Pacea lui

Allah fie asupra sa!) și l-au considerat pe el o divinitate demnă de adorat, în vreme ce i-a binecuvântat Allah pe musulmani – și aceasta este binecuvântarea lui Allah pe care El o acordă celor cărora El voiește – și i-a călăuzit Allah pe ei către Adevăr în ceea ce îl privește pe Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și au fost afirmațiile musulmanilor echilibrate, undeva între cele două orientări contrare și total opuse.

Musulmanii au ales calea moderație și l-au absolvit pe Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) de răul din presupunerile evreilor, dar, în același timp, nu l-au preamărit și nici nu l-au elogiat în modalitatea deviantă în care

o fac creștinii, ci, dimpotrivă, susțin că el este supusul lui Allah și Profetul Său, așa cum i-a pogorât acesta Allah Trimisului Sau (Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Coranul cel Nobil.

Acesta este adevărul despre Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!), cel pe care îl iubim ca musulmani, și prin a cărui iubire curată și sinceră ne apropiem (prin supunere și adorare) de Allah. Acesta este Isus, cel curat, cel lipsit de orice stricăciune sau păcat, urmaș al lanțului de Profeți și Trimiși nobili, și credem cu convingere că lipsa iubirii sale și a credinței în el și în Mesajul cu care el a venit ar situa pe cineva în afara religiei Islamice și ar fi

o formă de necredință în raport cu Coranul și cu Profeta cel mai bun dintre Trimiși – Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și ar putea fi motivul veșniciei în Iad.

Acesta este adevărul în privința Fecioarei Maria (Pacea lui Allah fie asupra sa!), așa cum a evidențiat Coranul cel Nobil, și cum l-a arătat Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cea pe care musulmanii o consideră pură și neprihănită, nobilă, lipsită de orice răutate sau păcat, provenită dintr-o familie nobilă și binecuvântată.

Avem astfel convingerea că orice om sincer, care citește cele cu care a venit

Coranul cel Nobil în privința acestui nobil Profet (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) va cădea de acord că acesta este Adevărul care se impune a fi urmat.

Tot astfel, nu există vreo Carte sau vreo religie care să acorde mai multă măreție și noblețe acestei familii și acestui Profet decât Islamul de vreme ce i-a acordat lui statutul de rob al lui Allah, statut cu care l-a înnobilat pe el Allah, așa cum i-a înnobilat și pe ceilalți dintre Profeți. Cu adevărat, Profeții, în totalitatea lor, au înfruntat numeroase suferințe întru înfăptuirea supunerii lor față de Allah și a adorării Sale, ca urmare a rătăcirii și necredinței popoarelor lor și a considerării lor ca fiind mincinoși; și

unii dintre ei au fost uciși, iar alții schingiuiți ori aruncați în temniță; și aceasta doar pentru simplul fapt că au venit cu ceea ce se opunea actelor de adorare și credințelor greșite și rătăcite ale popoarelor lor și sistemelor sociale nedrepte în care ei trăiau, precum și datorita îndârjirii acestora de a nu refuza numeroasele lor pofte deviate.

Profetul Noe (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) a suportat timp de 950 de ani suferințele din partea poporului său și a răbdat el și s-a sacrificat și l-a salvat pe el Allah și i-a distrus pe necredincioșii poporului său printr-un potop.

Și pe Profetul Avraam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) l-a considerat mincinos poporul său și l-a aruncat pe el în focul pe care Allah l-a făcut răcoare și pace pentru el și a făcut Allah să fie distrus dușmanul său și l-a făcut pe el învingător asupra acestuia.

Și pe Profetul Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!) îl considera mincinos Faraonul și îl nedreptățea pe el și încerca să îlucidă, însă Allah l-a salvat pe el Allah și l-a făcut pe el învingător și a distrus și i-a înecat pe dușmanii săi, și i-a nimicuit pe el și pe oștile sale.

Și Profetul Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) este tot dintre acei Profeți care au fost negați și considerați

mincinoși de neamul lui Israel și au susținut ei despre el numeroase ofense în privința cărora este el nevinovat – precum și aceea că ar fi el un copil nelegitim și mama sa ar fi o femeie ușoară – și aceasta în încercarea de a îi depărta pe oameni de el, așa cum au și încercat ei să îl ucidă pe el. Însă l-a salvat pe el Allah și l-a înălțat la El, iar în locul său a fost ucis acela care fusese făcut să îi semene lui și i-a făcut Allah învingători pe cei care i-au urmat și a făcut să izbândească Religia Sa.

Și Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a confruntat din partea poporului său cu mulți dintre politeiști, precum și cu evreii și creștinii care îl considerau

mincinos, și i se opuneau cu sarcasm și răutate, și complotau pentru a îl ucide. Însă a fost întărit el și l-a făcut pe el izbânditor Allah și i-a subjugate pe dușmanii săi, iar Religia Sa va rămâne, prin Voia lui Allah, întotdeauna deasupra tuturor celorlalte religii, chiar și dacă necredincioșii ar urî aceasta.

Cu adevărat, adevărul despre Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) nu este acela despre care creștinii neamului lui Israel susțin că ar fi Allah sau fiul lui Allah sau unul din „Sfânta Treime”, căci Preaînalt este Allah și Preamăreț este El în raport cu toate aceste presupuneri. Și dacă ar fi fost el așa cum ei spun, adică o divinitate, atunci ar fi avut el puterea de a pogori

credița în inimile tuturor oamenilor și cu toții ar fi crezut. Oare de ce nu a făcut el aceasta dacă era ceea ce el își dorea? Tot astfel, dacă ar fie el Allah, ce fel de divinitate este aceasta care nu este în stare să se apere nici pe sine însuși, în vreme ce are ea puterea de a îi crea pe cei care au ucis-o?! Și dacă ar fi el fiul lui Allah, oare cum ar putea accepta acest Preamăreț Domn ca fiul ei să fie ucis?!

Însă, adevărul (**dureros**) este acela că creștinii din neamul lui Israel au susținut aceasta în încercarea lor de a denigra această personalitate binecuvântată, pură și pioasă, datorită urii și invidiei lor și pentru a opri oamenii de a veni la el, și nu a găsit

pace la vreunul dintre Profeti, și tot astfel și Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Allah a evidențiat logica care-i este specifică acestui popor și care este bazată pe ură și invidie, și a spus:

„Și au zis ei: «De ce nu a fost trimis acest Coran unui om de vază din cele două cetăți?» ~ Oare ei împart îndurarea Domnului tău? Noi le-am împărțit lor cele spre trebuință în viața din această lume și i-am ridicat pe ei unii deasupra altora, în trepte, pentru că unii dintre ei să-i pună pe alții să lucreze. Iar îndurarea Domnului tău este mai bună decât ceea ce adună ei.”
[Coran, 43:31-32]

Cu adevărat, Allah Preaslăvitul și Preaînaltul ne-a înzestrat și ne-a binecuvântat pe noi cu un intelect evoluat și a făcut ca aceasta să fie ceea ce ne diferențiază pe noi de celelalte creații. Așadar, să punem în funcțiune această minte și să gândim pentru a putea distinge noi adevărul de minciună, și ceea ce este corect de ceea ce este greșit. Nu există în religiile niciunuia dintre Profeți nimic care să contravină constituției naturale sănătoase a omului și unei minți sănătoase, iar ceea ce pare a se opune acestora nu sunt decât adăugiri la religia lui Allah și dintre cele pe care Satana le împodobește oamenilor pentru a îi rătăci de la Calea cea

Dreaptă și a îi târî pe ei spre drumul devierii.

Așadar, fii, dragă cititorule, dintre aceia care dacă au citit au și gândit, și dacă au gândit au și comparat, și dacă au comparat au și urmat ei adevărul, pentru a putea fi dintre aceia pe care i-a elogiat Allah în Coranul cel Glorios:

„Aceia care s-au ferit să-l adore pe Thagut și s-au întors, căindu-se, la Allah, aceia vor avea veste buna! Deci binevestește robilor Mei, ~ Care ascultă Cuvântul și urmează ceea ce este cel mai bun în el! Aceștia sunt cei pe care îi călăuzește Allah și aceștia sunt cei cu pricepere.” [Coran, 39:17-18]

Aceasta este o invitație și un îndemn adresat nemusulmanilor, în general, și oamenilor Cărții, în special, și o chemare sinceră cu care i-a chemat și Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pe cei care s-au diferențiat de el mai înainte, și ea a devenit asemenea unui slogan pentru cei ce i-au urmat și se regăsește ea în Cuvântul lui Allah Preaînaltul, care a spus:

„Spune: «O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-[le]: „Mărturișiți [cel

puțin] **că noi suntem supuși!”»”**
[Coran, 3:64]

Purificați-vă inimile de răutatea și invidia și ură care orbește clarviziunea și oprește de la a vedea adevărul, căci cu adevărat așa au fost oprite și inimile celor de mai înaintea voastră și au fost orbite și privirile lor întru urmarea adevărului, iar consecința nu poate fi, fără îndoială, decât pierderea, **așa cum a evidențiat Allah:**

„Voit-au mulți din neamul Scripturii să vă facă din nou, după credința voastră, necredincioși, din pricina pizmei din sufletele lor, după ce li s-a arătat adevărul. Iertați și nu luați în seamă, până ce va veni Allah cu porunca Sa,

căci Allah este cu putere peste toate.” [Coran, 2:109]

Cu adevărat, erau evreii și creștinii binevestiți prin intermediul Cărților lor întru venirea unui ultim Profet (încheietor al Profeților), însă credeau ei că acesta va fi din neamul lui Israel, deși cunoșteau faptul ca el va veni din direcția Medinei, care era numita Yatrib, și pentru aceasta se strânseseră ei în Medina și împrejurimile acesteia. Însă, când le-a venit lor ceea ce se deosebea de părerile și presupunerile lor în privința trimiterii lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au fost ei necredincioși, și s-au răzvrătit și s-au depărtat de Allah,

și Allah este Mai Bineștiutor întru aceasta:

„Și când le-a venit Cartea de la Allah, întărind-o pe cea pe care o aveau ei – după ce mai înainte se rugaseră pentru ajutor împotriva celor care nu credeau –, când le-a venit ceea ce știuseră, l-au tăgăduit pe el [Mohammed]. Blestemul lui Allah asupra celor care nu cred.”
[Coran, 2:89]

Cu adevărat, chemarea pe care musulmanii o poartă cu ei și încearcă să o transmită și celorlalți oameni este izvorâtă din iubirea lor față de aceștia și a doririi pentru aceștia a binelui vieții lumești. Este și în interesul musulmanului însuși ca societățile ce îl

înconjoară să fie stabile și echilibrate pentru a putea, prin intermediul acestei stabilități, să propage Mesajul Domnului său și să faciliteze învățarea și transmiterea lui și altora, ceea ce va face posibilă ivirea unei societăți privilegiate și prospere. De asemenea, această chemare a musulmanilor către ceilalți poartă în ea și dorința pentru binele acestora în Viața de Apoi, întrucât acceptarea adevărului Islamului va fi un motiv pentru intrarea lor în Paradis și salvarea lor de chinurile Focului. Această chemare și acest nepieritor Mesaj sunt puse în mișcare tocmai de îndrumările Divine pe care le impune lor aceasta, și a spus Allah Preaînaltul:

„Să se facă din voi o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun, să poruncească ceea ce este drept [ma'ruf] și să oprească de la ceea ce este nedrept [munkar]! Aceștia sunt cei care izbâdesc.” [Coran, 3:104]

Într-un final, sperăm ca această carte să fie începutul unei căutări și al punerii în mișcare a minții aceluia care doresc să cunoască Drumul cel Drept și cu sinceritate le doresc tuturor posibilitatea dobândirii fericirii celei adevărate, a cărei esență nu este alta decât credința în Allah și în cele ce au venit de la El, așa cum ne-a binevestit Allah nouă aceasta în Coranul cel Glorios:

„Pe cei ce cred și ale căror inimi sunt liniștite întru pomenirea lui Allah, căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.” [Coran, [13:28](#)]

Musulman fiind, consider că omul nu poate fi binecuvântat cu aceasta decât în umbra unei religii mărețe, care dă fiecăruia dreptul său, deopotrivă în ceea ce este legat de aspectele umane, trupești sau spirituale, și toate acestea eu le găsesc ca fiind oferite de Islam.

Decăderea și deznădejdea existente în societățile neislamice, în pofida cuceririlor științifice și a dezvoltărilor lor de ultimă oră, nu sunt decât consecința depărtării lor de credința în Allah și credința cea dreaptă bazată pe

Unicitatea lui Allah și în „cele nevăzute” care reprezintă adevăratul criteriu de apreciere a rangurilor oamenilor și a treptelor pe care ei se situează la Allah. Tot astfel, absența credinței în toate acestea stă la baza nefericirii și a deznădejdiei, **și adevăr a rostit Allah atunci când a spus:**

„Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.” [Coran, **20:124**]

Cu adevărat, textele coranice au venit cu semne doveditoare și evidente cum că religia lui Allah este numai una și că Allah i-a trimis pe Profetiți (**Pacea lui**

Allah fie asupra lor!) pentru a se completa unii pe alții, începând cu Profetul Noe (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și terminând cu Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântare alui Allah fie asupra sa!), așa cum a evidențiată aceasta și Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântare alui Allah fie asupra sa!), când a spus:

„Exemplul meu și al Profeților care au fost înaintea mea este asemeni unei persoane care a construit o casă frumoasă. Casa avea o formă perfectă și era deosebit de frumoasă, cu excepția unui singur colț, de unde lipsea o cărămidă. Oamenii care treceau prin preajmă se opreau să o admire, însă nu se puteau opri să nu se

Întrebe ce s-a întâmplat, de ce proprietarul nu a terminat-o, completând cărămida lipsă... Eu sunt această cărămidă lipsă, sunt ultimul dintre Profeți, Pecetea Profeților, trimis pentru întreaga umanitate.” (Bukhari și Muslim)

Laudă lui Allah, Domnul tuturor lumilor, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profetului nostru, Mohammed, și asupra tuturor Trimișilor Săi, amin!

[\[1\]](#) Imran este tatăl Mariei, mama lui Isus

[2] Allah este Stăpânul, Cel care-Și ajunge Sieși, Cel de care toate creațiile au nevoie, dar El nu are nevoie de nimic. Cuvântul arab samad poartă în sine ideea superiorității absolute